

Nr. 7 (20)

AUGUSTS 2003

Dundadznieks

Dundagas pagasta padomes izdevums

2. lpp. Kā ietaupīt 250 latus?
Skola pirms sākuma.

4. lpp. Jaunais pāris šaubijies uzņemties *Dingu* mājas,
bet pils preilene pierunājusi.

6. lpp. Zivju zupa desmit gadu garumā.

7. lpp. Dziedot “Rīga dimd”, pārņēma īstā svētku izjūta.

8. lpp. Pirmais “Dundadznieka” konkurss.

ES un mēs

ES — Eiropas Savienība, mēs — Latvijas (Dundagas pagasta) iedzīvotāji. Ko domājam par to, stāvot uz balsošanas sliekšņa?

Imants Brusbārdis: — Es ceru, ka nobalsosim *par*. Zināmas bažas rada ne visai veiksmīgā budžeta apspriešana, tikpat nepārdomātā reģionālā reforma, kas vairo neapmierinātību ar valdību kā tādu un arī ES. Piekritu prezidentes kundzei, ka valdībai vajadzētu padomāt par savu tēlu un attiecībām ar sabiedrību.

Pret varētu būt laba tiesa zemniecības — lauksaimniecības politikas dēļ. Ieguvēji droši vien būs lielle zemnieki, bet tie, kam viena divas gotiņas un nedaudz hektāru, iespējams, nekādas īpašās dotācijas nesaņems. Tālāk — man nav izprotama valdības reklāmas kampaņa — neizteismīga, neatspoguļo skaidru valdības nostāju.

Galvenais ieguvums, iestājoties ES (un arī NATO), ir valsts drošības nostiprināšanās. Latvija nevar būt pilnīgi neitrāla! Otrkārt, tautsaimniecība un arī citas jomas attīstītos straujāk. Mazinātos trūcīgo skaits un palielinātos vidusslānis. Treškārt, izdotos saglabāt dabas un kultūrvēstures vērtības. Ceturtkārt, mani iepriecina iespējas braukt, nekārtojot formalitātes.

Neapšaubāmi būs mīnusi. Pirmkārt, tās pašas brīvās pārvietošanās dēļ, kaut vai — daļa iedzīvotāju aizbrauks no valsts. Otrkārt, Rietumu pseidokultūras invāzija, ko māmām jau tagad. Tāpēc Latvijas valdībai un Saeimai būs jāvelta liela uzmanība kultūrai, jāparedz pamatīgs

finansējums, lai mēs saglabātu paši sevi. Visbeidzot, nenoliedzami pastāvēs pretrunas starp valstīm ar atšķirīgu dzīves līmeni.

Miervaldis Ceimurs: — Mūsu valdībai vajadzētu krietni vairāk sagatavoties, valstij būt daudz lielākā kārtībā, nobriedušākai, lai varētu stāties ES.

lieta. Es piedalīšos referendumā, bet pats vēl neesmu īstā skaidrībā, kā balsot. Jo vairāk informācijas, jo lielāka neskaidrība rodas. Īpaši grūti iegūt ziņas konkrētos jautājumos. Žēl, ka ES sludinātāji pārāk maz stāsta par problēmām. Aicinu katru domāt un interesēties par viņam svarīgo jomu. Šādās savienībās pa-

Divdesmitajā septembrī — tautas nobalsošana

Gan televīzijā, gan radio, gan citos plašsaziņas līdzekļos daudz vēstīts par gaidāmo balsošanu, paužot attieksmi — par vai pret iestāšanos Eiropas Savienībā (ES). Daudziem nostāja ir skaidra, daudzi joprojām šaubās. Aicinām ikvienu iepazīties ar materiāliem par ES pagasta padomes kancelejā (normatīvie dokumenti “Tautas nobalsošana par Latvijas dalību Eiropas Savienībā”, bukleti par pilsonību, atalgojumu, atbalstu laukiem, pensijām; no 10. septembra tie būs pieejami arī visos vēlēšanu iecirkņos), kā arī Nekustamā īpašuma nodaļā pie Raita Sirkela (par dažādiem zemkopības jautājumiem).

Dundagas pagastā darbosies četri vēlēšanu iecirkņi: Dundagas (pilī), Nevejas (Nevejas skolā), Vīdales (Vīdales skolā) un Kaļķu (*Vārpniekos*) iecirknis. To darbību pārraudzīs un tautas nobalsošanai palīdzēs sagatavoties Dundagas pagasta vēlēšanu komisija.

20. septembrī nobalsot varēs jebkurā vēlēšanu iecirknī visā Latvijā no pulksten 8.00 līdz 20.00.

Līdzīgi kā Saeimas vēlēšanās, līdzī jāņem Latvijas pilsoņa pase, kurai nav beidzies derīguma termiņš. Ja veselības stāvokļa dēļ nav iespējams ierasties vēlēšanu iecirknī, nobalsot iespējams arī dzīvesvietā, pirms tam iesniedzot vēlēšanu komisijā rakstisku pieteikumu, norādot vārdu, uzvārdu, personas kodu, pases sēriju un numuru, atrašanās vietas adresi un neierašanās iemeslu, datumu un iesniegumu parakstot. Pieteikumu veidlapas var saņemt vēlēšanu iecirknī no 10. septembra vai arī pašrocīgi uzrakstīt, norādot minētās ziņas.

Izsakiet savu attieksmi balsojot, nevis vienaldzīgi paliecot malā!

Dundagas pagasta vēlēšanu komisija

Māra Heniņa: — Vai es zinu? Kāda tam nozīme, vai tu vēli vai nevēli? Kā būs, tā būs. Es teicu, ka tas ir aplami, ka tādas vēlēšanas taisa.

Gunārs Laicāns: — Vēlēšanas ir atklātas, un nostāja ir katra privāta

rasti kāds iegūst un kāds zaudē. Vēl gribu likt pie sirds, ka nevajadzētu gaidīt, ka ES (ja tauta nobalsos *par*) atrisinās visus mūsu samezglījumus un pašiem neko nevajadzēs darīt.

(*Nobeigums 3. lpp.*)

Redaktora ziņa

Plaisas laiks

Sākšu ar citātu. Deviņdesmit divus gadus vecā dundadzniece, Ildzeres ciema iedzīvotāja Alvīne Vītola man nesen teica: “**Kad sāka jauno valdību, visiem stāstīja, cik labi mums būs, bet tad uzreiz vienā dienā ministriem tik ļoti paaugstina algu. Mīļo pasaulī! Tik gudri cilvēki, bet tādu kļūdu! Vispirms vajadzēja palielināt medmāsām, skolotājiem, arī pensionāriem, un tad, kad pusgadu būtu strādājuši ar iepriekšējo algu, tad sev pielikt. Tad tautai liktos, ka viņai arī ir kas dots. Un plēšas cits ar citu kā tādi gaiļi. Es, mulķe, dzīvoju viņiem līdz.**”

Laikā, kad līdz 20. septembra balsojumam *par* vai *pret* Eiropas Savienību paliek dažas nedēļas, cienījamās

dundadznieces vārdi atklāj varbūt galveno mūsu valsts nelaimi — plaisa starp tautu un *valdošo šķiru* palielinās. Arī labi iecerētais paliek nesa-prasts. Valdības nenoteiktība un slepenība aizvien vairāk rada neuzticību jebkuram tās solim. Un, tā kā valdība atbalsta iestāšanos ES (brīžam nemākulīgi), tad daudzi netic valdīšanai un “viņas Eiropas Savienībai”. Vienkāršs reizrēķins.

Neiesakot ne *par*, ne *pret* un pats izvēles priekšā būdams ar smagu sirdi, aicinu ikvienu skatīties tālāk par šo valdību, tālāk par savu pašreizējo stāvokli. Un tad izlemt.

Alnis Auziņš

Dundaga — sakoptākais pagasts Kurzemē

Konkurss “Sakoptākais Latvijas pagasts” notika deviņo reizi. Kurzemes zonā pārliecinoši uzvarēja mūsējie, iegūstot arī pirmo vietu nominācijā “Lauku ceļu saimnieks”. Par to pienākas Ls 10 000 prēmija no Satiksmes ministrijas. 30. augustā slēgtā noslēguma pasākumā godinās visus dažādās nozarēs uzteiktos Kurzemes pagastus. Vakarā parka estrādē balle pagasta ļaudīm.

Vārds pašvaldības vadītājam un izpilddirektoram.

Gunārs Laicāns:

— Patīkami, ka sesto reizi labākā bija Talsu rajona pašvaldība. Uzvara stiprinās mūsu pašapziņu. 2000. gadā palikām mazliet sarūgtināti, jo sprīža tiesas pietrūka līdz pirmajai vietai. Šoreiz uzvarējām ar 31 punkta pārsvaru pār otrās vietas ieguvēju Nīgrandes pagastu. Paldies izpilddirektoram un visai izpildvarai, Attīstības nodaļai, uzņēmējiem, visiem iedzīvotājiem un sevišķi tiem, pie kuriem kopā ar komisiju ciemojāmies! Vienlaikus labi apzi-

nieks (astoņu punktu pārsvars). Īpašs prieks par *lauku ceļu saimnieku*. Pirms diviem gadiem šajā nozarē zaudējām ar viena punkta starpību. Toties tagad iegūstam 10 000 latu, kas izmantojami tikai un vienīgi ceļiem. Būs jāizsludina konkurss konkrētam objektam, ko izraudzīsimies kopā ar deputātiem. Kas tieši tas būs, par to pārāgri spriest. Darbi acīmredzot notiks nākamgad.

Pēc konkursa nolikuma, pagasts, kas uzvarējis, piecus gadus vairs nedrīkst piedalīties. Kā turpmāk pašiem sevi skubināt, lai neieslīgtu slinkumā? Labi zinām, ka plašā teritorija aiz baltās zīmes ar uzrakstu “Dundaga” nebūt nav tik sakopta, kā vēlētos. Gribētos kopīgiem spēkiem atdzīvināt pašmāju konkursu “Pagasta sakoptākā sēta”, lai tas tiešām rosinātu piedalīties. Balvai jābūt materiālā ziņā vērā ņemamai, paredzētai vienam uzvarētājam. Bet ieguvēji būs visi. Konkursu atdzīvināt ir pagasta vadības, arī tieši mans uzdevums.

Pēc lielās uzvaras mums jāriko balle. Tas būs slēgts pasākums pilī, ar ielūgumiem. Ieradīsies daudz obligāti aicinā-

■ Augusts Rītas Bumbieres dāliju dārzā

namies, ka vēl ļoti daudz darāmā, turpmāk jāriko dažādi iekšējie konkursi.

Andris Kojro:

— Dažs labs varētu jautāt: kā, vai tad Dundaga ir vissakoptākais pagasts? Bet neaizmirsīsim, ka objektīva komisija vērtēja ne tikai mūs, bet arī citus pagastus, turklāt visdažādākajās jomās: *pagasta attīstības iespējas, vides aizsardzība, zemkopība un lauku vide, sakoptākā uzņēmējdarbības vide, izglītība un sports, par ģimenei draudzīgāko pašvaldību, kultūrvides veidošana pašvaldībā, lauku ceļu saimnieks, sabiedrisko attiecību veidošana pagastā.*

Dundagas pagasts bija labākais šādās jomās: *pagasta attīstības iespējas* (liels punktu pārsvars), *par ģimenei draudzīgāko pašvaldību* un *lauku ceļu saim-*

mo viesu: ministriju pārstāvji, konkursa rīcības komiteja, vērtēšanas komisijas, pārstāvji no visiem pagastiem, kas piedalījušies šāgada konkursā, pašvaldību vadītāji, pārstāvji no pagastiem, kas ieguvuši pirmās vietas pārējos Latvijas novados, kā arī pagasti — iepriekšējo gadu uzvarētāji. Koncertēs Uģis Roze, vakaru vadīs Artūrs Skrastiņš.

Tik kuplu cilvēku skaitu Lielajā zālē var sasēdināt, bet galdiņus izvietot nevar. Tāpēc ātri izremontējām Mazo zāli. Ielikām jaunu grīdu un daļēji veicām kosmētisko remontu. Ieguvums pilij būs liels un paliekošs.

Vakarā parka estrādē varēs ballēties visi, kam kājas kustas.

Alnis Auziņš

Liekam aiz auss!

Deklarē dzīvesvietu jeb... Ietaupi 250 latus!

No pirmā jūlija stājies spēkā Dzīvesvietas deklarēšanas likums. Tas radījis grozījumus vecajā pierakstu — izrakstu sistēmā. Svarīgākais — vairs nepastāv izraksts. Cilvēks deklarē jauno dzīvesvietu, un lieta darīta. Jauno likumu skaidro vecākā speciāliste *Dace Kurpniece*.

— Ja cilvēks ir pierakstīts un dzīvo Dundagas pagastā, tad viņš var mierīgi mājot tālāk. Kādā gadījumā ir jāierodas pašvaldībā

deklarēt dzīvesvietu?

— Obligāti tas jādara tad, ja iedzīvotājs ir izrakstījies no vecās dzīvesvietas un nav pierakstījies jaunajā (līdz 1. jūlijam, kad bija pierakstu sistēma) vai tagad, pēc Dzīvesvietas deklarēšanas likuma stāšanās spēkā, nav deklarējis nekādu dzīvesvietu, — cilvēkam nav adreses. Deklarēšanas procedūra ir vienkārša — līdzi jāņem pase un bērnam — dzimšanas apliecība; ja to dara par citu personu, tad — notariāli apstiprināta pilnvara. Ne Ze-

mesgrāmata, ne īres līgums, nekādi citi radniecību pierādoši dokumenti nav vajadzīgi, turklāt tas neko nemaksā. Var nākt katru darbadienu no pulksten 8 līdz 12 un no 13 līdz 17.

Ja cilvēks ir pierakstīts vienā vietā, piemēram, Ventspilī, bet dzīvo citur — Dundagas pagastā, tad viņam pašam jānosprīež, vai deklarēt patieso dzīvesvietu. Ja viņš Ventspilī arī ir sastopams, ja tur ir pastkastīte, no kuras kāds regulāri izņem sūtījumus un nogādā adresātam, tad dzīvesvietu varētu arī nedeklarēt. Bet, ja to nevar nodrošināt, tad labāk tomēr deklarēt.

— Kādas nepatīkšanas draud?

— Ja pašvaldība uzzina, ka pagastā kaut kur dzīvo persona bez pieraksta, tad mums jābrauc un šis iedzīvotājs jāreģistrē, ja pats to nespēj, vai jāmudina griezties pašval-

astotā klase, un tā līdz pamatskolas beigām. Tie ir tikai divi gadagājumi. Vislabāk būtu šādas klases izveidot no pirmās līdz devītajai, bet to nespējam pirmām kārtām finansējuma dēļ. Mums vispirms jāpierāda, ka iecerētais dod labus augļus.

— Kā mainījies skolēnu skaits?

— Tas ir nedaudz sarucis (mazliet virs 660), jo skolas gaitas uzsāk divas pirmās klases, bet beidz trīs devītās. Audzēkņu skaits samazināsies arī nākamgad. Daļa desmitās klases beidzēju turpinās mācīties dažādos arodus. No pamatskolas beidzējiem apmēram trīs piektdaļas turpinās mācīties vidusskolā.

Grūtības radušās ar vakarskolas programmu. Vakarskolā nav lielas jēgas mācīties tādiem, kam nav veicies dienas skolā. Ja vairāk nekā divos mācību priekšmetos atzīme būs zem četrām ballēm, tāds skolu nebeigs. Vakarskolā slodze ir lielāka, jo šie cilvēki strādā un divās nedēļas dienās lūko apgūt to, ko parastās vidusskolas audzēkņi piecās. Pērn piesaistījām gandrīz visus, kas it kā varētu mācīties, bet lielai daļai trūka intereses, un tos atskaitījām. Iespējams, ka vakarskola var arī panīkt, bet licence mums paliek, esam akreditēti uz pieciem gadiem, un, rodoties nepieciešamībai, šī mācību programma var atkal uzplaukt.

* * *

7. augustā vidusskola smaržoja pēc krāsas. Kamēr medmāsa Ināra rozā toņos atdzīvināja kāpņu telpu un latviešu valodas skolotāja Diāna pārkrāsoja dzeltenu savu kabinetu un daļēji arī savu kleitu, aprunājos ar skolas saimnieku *Vitāliju Nazarovu*.

— Iepriekšējais mācību gads vēl nebija beidzies, kad sākām gatavoties jaunajam. Pirmo uzsākām un arī pabeidzām kosmētisko remontu *Mazajā*

dībā dzīvesvietas deklarēšanai. Turklāt, ja pašvaldība konstatē, ka cilvēks ilgāku laiku mīt konkrētā adresē, to nav deklarējis, izvairījies no komunālajiem maksājumiem u.tml., tad viņu var sodīt ar naudas sodu.

— Kas vēl jāuzsver?

— Dzīvesvietas deklarēšana nerada nekādas civiltiesiskas saistības, proti, **deklarēšana** nedod tiesības uz īpašumu, tā **nav pielīdzināma pierakstam**. Tātad deklarēšanu arī nevienam nevar aizliegt.

Jaunajās pasēs pieraksta spiedogu vairs neliiek. Tas gan nenozīmē, ka datu bāzē nebūtu cilvēka adreses.

Cilvēkam, kas deklarējis savu dzīvesvietu, **pašvaldība izsniedz** visā valstī vienota parauga veidlapu — **dzīvesvietas deklarēšanas izziņu**. Savukārt **pastāvīgās dzīvesvietas izziņas no 1. jūlija izdod Talsu pasu daļa**.

skolā, galvenokārt koplietošanas telpās. Turpinām remontēt *Lielo skolu*. Pavisam kopā esam 20 tehniskie darbinieki, lielākoties nodarbināti vidusskolā. Labi, ka ieguvām krietnu amata meistaru elektriķi Aleksandru Martužānu, kas agrāk jau te strādājis.

— Kas visvairāk dara raīžu?

— Ķibeles ar ventilāciju *Lielās skolas* sporta zālē. Acīmredzot jāmaina vecais ventilators un vēl jāuztaisa īpaša lūka gaisa ņemšanai. Tas jāpagūst līdz septembrim.

Nopietni remontējam *Lielās skolas* konferenču telpu (blakus skolēnu parlamentam). **Jāuzteic mūsu skolas labvēļi: SIA Kurekss un Arnis Apsītis; Imants Zingniks, darbu vadītājs Andris Andrejsons un z/s Jaunemari, SIA DelfaDG, tāpat Nauris Freimuts, Visvaldis Jauns-kungs un Laimonis Kaudze**.

Gribu paslavēt savu priekšgājēju Nauri Ģērmani, kas daudz paveicis skolas labā, arī kārtīgu instrumentu iegādē. Tagad varam lepoties gan ar labiem tehniskajiem darbiniekiem, gan ar teicamiem darbarīkiem.

— Vai ar jaunajiem logiem nav nekādu krepķu?

— Ir gan! Skolotāji par maz tos virina. Logus iespējams atvērt trīs stāvokļos, un viens no tiem — vēdināšanas. Ja to nedara, tad klases sāk pelēt.

Bet augšējos stāvos logus nav iespējams notīrīt! Ar trepēm piekļūt nevaram, saukt tīrītājus ar īpaši pielāgotu tehniku izmaksā pārāk dārgi.

— Vai finansējuma pietika, lai skolu pienācīgi sagatavotu jaunajam darba cēlienam?

— Nauda bija laikus ieplānota, taču par pilnībā apmierinošu to neno-saukt. Klases brīvlaikā strādā paši skolotāji. Cik nu spējam, tik līdzam, piemēram, noslīpējam grīdu. Diemžēl par krāsu iegādi arī jā rūpējas skolotājiem.

No Latvijas administratīvo pār-kāpuma kodeksa

186. pants. Dzīvošana bez pases vai bez deklarētas pamatdzīvesvietas

Par dzīvošanu bez derīgas pases vai to aizstājošā dokumenta — uzliek naudas sodu personām, kurām jābūt pasei, līdz divdesmit pieciem latiem.

Par dzīvošanu bez deklarētas pamatdzīvesvietas Latvijas teritorijā — **uzliek naudas sodu līdz divsimt piecdesmit latiem**.

190.10 pants. Apzināti nepatiesu ziņu sniegšana dzīvesvietas deklarēšanas iestādēm

Par apzināti nepatiesu ziņu sniegšanu dzīvesvietas deklarēšanas iestādēm, deklarējot pamatdzīvesvietu, — **uzliek naudas sodu līdz divsimt piecdesmit latiem**.

Alnis Auziņš

— Kā darbojas katlumāja?

— Siltumatdeve nav pilnīga. Esam sazinājušies ar firmu, kas uzstādīja katlus, un lūguši tās pārstāvjus atbraukt šurp. Viņi gan atrunājas ar laika trūkumu. Mums vajag gan lietpratēju konsultāciju, gan arī darbu. Jāpārveido divu kalnu sajūgšana vienā skurstenī. Nopietnā pārbūve jāpaveic līdz jaunajai apkures sezonai.

Malku esam iepirkuši diezgan daudz. Iegūtā ir sausa, tai jauksim klāt rudenī iegādāto.

— **Vai pēc pusgada jaunajā darbā nav sajūtas, ka gribas peldēt, bet rokas un kājas sasietas?**

— Tā gluži nav. Taisnība, ieceru spārni jāapcērp. Projektus pagaidām neesmu izstrādājis, varbūt ar laiku... Es pats ļoti labprāt strādāju dažādos darbus līdzī, ne tikai citus rīkoju. Manā pārziņā ir sagāde. No tās daudz kas atkarīgs. Tā, piemēram, aizbraucām uz Laku un krāsu rūpnīcu un iegādājamies krietni lētāku krāsu nekā veikalā.

— Kādas vēl saskatāt iespējas uzlabot saimniecisko darbu?

— Audzinot skolēnus. Pārāk daudzī posta apkārtni. Gribētos, lai tehnisko darbinieku padarīto cienītu visi. Sešdesmito gadu sākumā, kad mācījos Dundagas vidusskolā, skolēnus vairāk radināja strādāt, labiekārtot apkārtni. Tagad audzēkņus krietni grūtāk piedabūt pie darba, lai gan katra klase it kā atbild par savu teritoriju. Stadions pērn nepiederēja nevienam un palika novārtā. Kad to vajadzēja uzpost, tad nebija, kas dara. Bet tas taču ir mūsu pašu stadions! Es centīšos panākt, lai visa skolas apkaime būtu sadalīta nelielās zonās un lai ikviena klase par savu teritoriju patiesi diendienā atbildētu.

Alnis Auziņš

Uz zaļa zara

Otrais sabiedrības Apaļā galda forums

10. septembrī plkst. 10.00 pils kolonnu zālē notiks otrais sabiedrības Apaļā galda forums.

31. martā Dundagā pirmajā sabiedrības interešu grupu Apaļā galda forumā (turpmāk AGF) Rojas, Kolkas un Dundagas pagasta iedzīvotāji dalījās idejās un aplūkoja dažādus vides, sociālos un tautsaimniecības jautājumus, pieņēma Zaļo deklarāciju un izskatīja AGF darbības nolikumu. Forumu rīko-

ja “Ziemeļkurzemes “*AGENDA—21*” centrs” (turpmāk tekstā “ZA—21 centrs”).

Pirmā foruma rezultāti parādīja, ka samilzušie jautājumi ir vietēja rakstura, tāpēc nolēmām rīkot vietējus forumus un sākt ar Dundagu. Otrā foruma gaitā novērtēsim pirmā AGF rezultātus, atlasīsim un vienosimies par tālāk skatāmajiem jautājumiem, kuru īstenošana būs darba grupu uzdevums.

AGF mērķis ir ļaut iedzīvotājiem piedalīties vietējai sabiedrībai svarīgu lēmumu pieņemšanā, īstenošanā un pārraudzībā, piepildīt pašu idejas un centienus, kas bieži vien neprasa milzīgus laika un naudas līdzekļus. “ZA—21” centrs atbalstīs, rīkos, konsultēs, informēs par dažādām iespējām. Taču svarīgi pašiem vienoties un darīt.

Šajā forumā neierastu skatījumu uz attīstību (gan individuālo, gan saimniecības, uzņēmuma, pagasta vai novada) sniegs Lundas Universitātes (Zviedrija) students Jurijs Kondratenko. Viesosies arī Talsu iedzīvotāju foruma ierosinātais un koordinators, reizē arī Ziemeļkurzemes NVO atbalsta centra vadītājs Mareks Indriksons, pastāstot par Talsu forumu.

Aicinām ikvienu, kam ir idejas un vēlme padarīt mūsu dzīvi labāku, piedalīties Otrajā sabiedrības Apaļā galda forumā. Lai darbs ritētu raitāk, īsi atgādināsim iepriekšējā forumā noskaidrotos galvenos problēmjautājumus:

- vides jomā — dabas objektu sakārtošana,
 - sociālajā jomā — tautas nama remonta, finansējums veco ļaužu aprūpei, sociālās komunikācijas,
 - tautsaimniecībā — ekotūrisma attīstība Ziemeļkurzemē.
- Gaidām jaunus ierosinājumus. Vēlamies uzzināt par jūsu vēlmēm un vajadzībām papildināt zināšanas. Mēs, “ZA—21 centrs”, esam gatavi ziņot par iespējām **tālākizglītoties** —

kas, kur, kad, cik ilgi un cik tas maksā. Tāpēc, nākot uz AGF, apsveriet šos jautājumus, lai varētu mums pavēstīt par savām vēlmēm.

Pieteikt savu dalību Apaļā galda forumā un iegūt atbildes uz dažādiem jūs interesējošiem jautājumiem varat “Ziemeļkurzemes “*AGENDA — 21*” centrā”, *Likajā muižā*, Dundagā vai pa tālruni 3232252.

Una Upīte, Ziemeļkurzemes “AGENDA—21” centra sekretāre

Ko tie nospriež, tas paliek

Pagasta padomē 21. jūlijā...

►Pirmpirkuma tiesības

Atteicās no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamiem īpašumiem *Antelapiņi* (28,6 ha), *Sēlieši* (15,2 ha), *Tauriņi* (19,3 ha), *Birzgaļi* (2,77 ha, dzīvojamā māja, kūts, šķūnis, dāre un pagrabs), *Sūdes Strautmaļi* (4,1 ha, dzīvojamā māja, kūts, divi šķūņi, pagrabs), *Plintiņu Birznieki* (8,9 ha, dzīvojamā māja ar saimniecības ēku) un *Liepkalni* (8,2 ha).

►Nosaukumu piešķiršana

No īpašuma *Kļavnieki* atdalītajam 1,1 ha zemes gabalam — nosaukums *Virpuļi*, 15,2 ha zemes gabalam ar kadastra Nr. 8850-032-0081 — *Klaušas*, no īpašuma *Egļkalni* atdalāmajam 6,9 ha zemes — *Lindas*, 8,0 ha zemes gabalam platībā ar kadastra Nr.8850-013-0044 — *Liepžani*.

►Detālpārnoījums

Noteica Laukmuižas, Āžu un Labdzeres ciemu par perspektīvajām vēja elektroenerģijas ražošanas teritorijām. Nolēma izstrādāt detālpālanus trim īpašumiem Laukmuižā, Āžos un Labdzerē, kuros iecerēts uzstādīt vēja ģeneratorus.

►Valpenes pieminekļa apkopšana

Iepazinās ar Viļņa Sudmaļa ierosinājumu pie Valpenes akmens krāvu ma ierobežot transporta kustību un novietot konteinerus atkritumu savākšanai.

Nolēma piešķirt brīvpusdienas Valpenē dzīvojošam Dundagas vidusskolas audzēknim, kurš pieteiktos atkritumu savākšanā Valpenes pieminekļa apkārtnē.

Uzdeva nekustamā īpašuma nodokļa inspektoram un Attīstības nodaļas

Jaunairītes atdalāmā 2,7 ha zemes gabala, no īpašuma *Jaunmelķi* atdalāmā 2,7 ha zemes gabala.

►Publiskais gada pārskats

Apstiprināja pagasta padomes publisko gada pārskatu par 2002. gada budžeta izpildi un 2003. gada pieņemto budžetu. Ar pārskatu var iepazīties pagasta bibliotēkā.

Nodokļa termiņa pagarinājums

Pēc īpašnieka lūguma par trim mēnešiem pagarināja īpašumam *Seņķi* kārtējo nekustamā īpašuma nodokļa samaksas termiņu uz trijiem mēnešiem.

►Nosaukumu piešķiršana

Sadalāmā īpašuma *Īdri* daļām piešķīra nosaukumus *Īdri* (7,4 ha) un *Vecūdri* (13,7 ha).

No īpašuma *Jaunporsi* atdalītajam 3 ha zemes gabalam platībā piešķīra

speciālistiem sagatavot informāciju par īpašumu *Dīķlejas* un nodokļa maksājumiem un uzaicināt īpašnieku uz nākamo Vides aizsardzības un pagasta attīstības komitejas sēdi.

►Zemes piešķiršana lietošanā

Pēc iesniegtajiem pieprasījumiem un likuma *Par zemes reformas pa-beigšanu lauku apvidos* piešķīra pastāvīgā lietošanā: SIA *Nerta* 4,2 ha apbūves zemes (*Komplekss Muņi*), 8 ha zemes saimniecības *Jaunlīdumi* paplašināšanai.

►Gāzes apkures piedāvājums

Iepazinās ar SIA *Latvijas propāna gāze* piedāvājumu izmantot PII *Kurzemīte* un pils apkurināšanai sašķidrināto gāzi. Padome secināja, ka šāda apkure uzlabotu ēku apkārtnes izskatu, taču izmaksas ir par lielu.

►Individuālā darba atļauja

Atļāva Raimondam Almanim nodarboties ar individuālo darbu — mežizstrādi.

►Līdzdalība

sabiedriskās tualetes celtniecībā

Iepazinās ar uzņēmēja Māra Kaķa

nosaukumu *Bumbieri*.

No īpašuma *Jaunairītes* atdalītajam 2,7 ha zemes piešķīra nosaukumu *Masti*.

No īpašuma *Jaunmelķi* atdalītajam 7,2 ha zemes gabalam piešķīra nosaukumu *Edrumi*.

►Zemes lietošanas mērķa

noteikšana

Atļāva no īpašuma *Jaunporsi* atdalāmajam 3 ha zemes lauksaimniecībā izmantojamo zemi transformēt būvniecības vajadzībām un noteica īpašumam lietošanas mērķi “viengimeņu dzīvojamo māju apbūve”.

►Valpenes pieminekļa

apsaimniekošana

Atkārtoti izskatīja jautājumu par Valpenes akmens krāvumu. Pašlaik īpašumam, kur atrodas Valpenes akmens krāvums, ir Ls 58,72 nekustamā

priekšlikumu piedalīties sabiedriskās tualetes celtniecības līdzfinansēšanā, ja projektā varētu iekļaut papildu telpas ziedu kioska izvietošanai.

►Teritoriālā reforma

Apskatīja partijas *Jaunais laiks* ierosināto teritoriālās reformas veikšanu, veidojot nevis 102 novadus, kā bija projektā un kas tika ņemts vērā, veicot iedzīvotāju aptaujas, bet gan 33 novadus rajonu un republikas pilsētu robežās.

Nolēma kategoriski iebilst pret priekšlikumu veidot 33 novadus un atkārtoti izteikt atbalstu 102 novadu izveides projektam.

►Nodokļa termiņa pagarinājums

Pēc īpašnieces lūguma īpašumam *Irbnieki* deva trīs mēnešu nekustamā īpašuma nodokļa termiņa pagarinājumu.

►Atļauja grants izstrādei

Atļāva SIA *Saldus ceļinieks* izvest no Vidales karjera 20 000 m³ grants. Granti lietos ceļa Dundaga — Mazirbe būvniecībai posmā no Šlīteres līdz Ventspils — Kolkas krustojumam.

īpašuma nodokļa parāds. Nolēma nosūtīt vēstuli zemes īpašniekam.

►Zemes transformācija

Saskaņā ar perspektīvo teritorijas izmantošanas mērķi atļāva 0,2 ha no zemes īpašuma *Jaunsilkalēji* lauksaimniecības zemes transformēt zemē zem ūdenskrātuvēm.

►Pils jumta remonts

2003. gadā pils jumta atjaunošanas projekta nobeigumam piešķirta valsts mērķdotācija Ls 34 000. Šogad jānomaina 1720 m² jumta seguma. Kopējās projekta izmaksas ir Ls 39 986,78. Nolēma uzsākt jumta atjaunošanas pēdējo kārtu un iekļaut 2004. gada pils budžetā projekta līdzfinansējumu Ls 5987,78.

Protokolus pārlūkoja Aivars Miška

Latvijā

22. jūlijā Rīgā atklāja pieminekli Kārlim Ulmanim.

31. jūlijā premjers Einārs Repše paziņoja, ka līdz Privatizācijas aģentūras jaunās valdes apstiprināšanai valstī jāaptur privatizācija.

4. augustā Nacionālā teātra pienākumus uz gadu sāka pildīt Viesturs Rieksts.

6. augustā 105 Latvijas karavīri miera uzturēšanas nolūkos devās uz Irāku.

8. jūlijā Rīgas galvenā mākslinieka pienākumus sāka pildīt Leonards Laganovskis.

10. augustā starptautiskās regates laikā buriniekus Daugavmalā apmeklēja vairāk nekā 75 000 rīdzinieku.

16. augustā Ķemeros svinēja kūrorta 165. gadadienas svētkus.

20. augustā Latvijas drošības dienests lidostā *Rīga* aizturēja kontrabandas kravu ar lidmašīnām un tankiem domātām detaļām, kas bija ceļā uz Irānu.

No **22. augusta** gadskārtējās viesizrādēs galvaspilsētā sniedza Valmieras drāmas teātris.

22. un 23. augustā Rīgā norisinājās pasaules datorspēļu čempionāta Baltijas fināls.

25. augustā Valsts prezidenta pilī atskanēja viltus zvans par pilī novietotu spridzekli.

30. augusta pievakarē 6. garīgās mūzikas festivālā daudzās Vecrīgas baznīcās, torņos un laukumos vienlaikus koncertēja pazīstami mūziķi.

31. augustā Dzintaru koncertzālē muzicēja Gidons Krēmers ar savu ansambli *Kremerata Baltica*.

Pasaulē

31. jūlijā austrietis Felikss Baumgartners, izlēkdams no 9000 m augstumā lidojošas lidmašīnas, ar tērpam piestiprinātu spārnu palīdzību pārlidoja Lamanšu.

31.jūlijā Irākas administrācijas vadītājs paziņoja, ka valsts atjaunošanai vajadzēs 50 līdz 100 miljardus ASV dolāru.

5. augustā Francija piedzīvoja karstuma rekordu, temperatūrai daudzviet pārsniedzot +40 grādus.

5. un 6. augustā Igaunijas ziemeļaustrumos pēc spēcīga negaisa un lietusgāzēm applūda mājas un iestādes, cilvēki pa ielām pārvietojās ar laivām.

10. augustā Krievijas kosmonauts Jurijs Maļeņčeko, atrazdamies izplatījumā, salaulājās ar līgavu, kas atradās uz Zemes.

11. augustā labprātīgi trimdā devās bijušais Libērijas prezidents Čārlzs Teilors.

12. augustā Igaunijas centra partija pieņēma lēmumu balsot pret iestāšanos Eiropas Savienībā.

13. augustā Lielbritānijā un vairākās citās valstīs svinēja pasaules kreīļu dienu.

Augusta vidū milzīgā karstuma dēļ sāka kust Alpu senie ledāji.

No **6. līdz 28. augustam** ar teicamiem panākumiem Zalcburgas (Austrija) festivālā koncertēja Latvijas operdziedātāja Elīna Garanča.

23. augustā Somijas galvaspilsēta Helsinki uz 40 minūtēm palika bez elektroenerģijas.

24. augustā Krievijas kreisās partijas un organizācijas nodibināja apvienību ārzemēs dzīvojošo krievu aizsardzībai.

(Turpinājums no 1. lpp.)

Vitālijs Nazarovs: — Balsot vienmēr esmu gājis. Pamazām kļūstu vecāks, un mani baida, kas notiks, kad aiziešu pensijā. Vai ES nodrošinās mana gadagājuma cilvēkus, vai pensionāra dzīve uzlabosies? Es šaubos, mans prāts nav mierīgs. Iespējams, jaunajiem tas ir citādi.

Dzintars Rendenieks: — Nemaz īsti neesmu apdomājies. Vajadzētu jau krietni padomāt un tad balsot. Laikam savi plusi un mīnusi ir, gan iestājoties Eiropas Savienībā, gan paliekot ārpusē. No vienas puses, man šķiet — mēs varam balsot, kā gribam, valdība jau visu ir izlēmusi.

Alvīne Vītola: — Ko citu var darīt, jābalso *par*. Ja visas apkārtējās valstis balso *par*, kā tad mēs vieni pret mūsu lielo kaimiņu drīkstam palikt?

Vija Vītola: — Dievs vienīgais var pateikt, kā pareizi. Neviens cits.

Edvīns Zemtiņš: — Nepiekrītu tiem maniem paziņām, kas teic — mēs jau vienā savienībā nesen bijām. Tas nav salīdzināms! Mūsu vieta ir ES. Bet pēc 20. septembra uz burvja mājiena nekas nemainīsies. Lauksaimniecībā klāsies pagrūti. Ražojumiem jābūt lielai konkurētspējai. Pieniņš nevarēs garšot pēc kūts. Cilvēkiem jāmaina domāšana, un tas nav viegli. Arī pensionāriem latīņi pie pensijas uzreiz klāt nenāks. Taču cenas nedrīkstēs būt tādas, ka tautas vairākums nespētu pērcet pirkrt.

Toties varēs piesaistīt finanses, ja

pretī būs pārdomāti projekti. Tad arī radīsies darbavietas. Ja nodokļus godīgi maksās, dzīvei vajadzētu uzlaboties. Varbūt dundadznieki no ES varēs dabūt naudu, lai sakārtotu attīrīšanas iekārtas.

Mūsu iepriekšējās valdības daudz darījušas, lai sagrautu Latvijas ekonomiku. Daudziem tāpēc ir neticība. Es uz pašreizējo valdību ļoti cerīgi skatos.

Jauna ekotūrisma rokasgrāmata

Latvijas Vides aizsardzības fonda projektā “Zaļais stars — vides izglītībai, sadarbībai un vides apziņai Ziemeļkurzemes reģionā” izdota ekotūrisma rokasgrāmata “Ceļosim zaļi!”. Tā domāta kā palīgs pašvaldību darbiniekiem un privātuzņēmējiem, arī pašiem ceļotājiem. Grāmatā stāstīts par zaļo sertifikātu tūrisma mītnēm lauku teritorijās un mazpilsētās, analizēta Slīteres dabas taku izveide, pastāstīts par ekotūrisma pieredzi Gaujas nacionālajā parkā, dots ieskats vides skaidrošanā. Ekotūrisma pieredzē dalās viesu namu saimnieki.

Grāmatu veidojis autoru kolektīvs (Ēriks Leitis, Kristīne Pētersone, Elmārs Pēterhofs, Andris Soms, Meldra Langenfelde, Dženeta Marinska un Sarmīte Upnere), tā ir bez maksas un iegādājama Ziemeļkurzemes “*AGENDA 21*” centrā Dundagā, Līkājā muižā 5.

A.A.

Andrupenieši Dundagā

20. un 21. augustā mūsu pagastu apmeklēja Andrupenes pagasta padomes un iestāžu darbinieki.

Divdesmit sešu ciemiņu sagaidīšanai gatavojāmies īpaši, jo pērnavasar viesojāmies pie andrupeniešiem. Kā toreiz, tā tagad pārsteidza latgaliešu sirsnība, labvēlīgā attieksme pret dzīvi, kas izskanēja gan apdziedāšanās dziesmās (sk.!), gan teatralizētos brīžos.

Šādi jauki mirkļi kārtējo reizi pierāda, ka draudzībai attālums nav šķērslis un ka sirsnīgi cilvēki atrodami visos Latvijas novados. Pieredzējām, kā izzūd apgalvojums par latgalieša kautrību un kurzemnieka lepnību. Iepazīstinājām ciemiņus ar savām skaistajām vietām — pili, Valpenes akmens krāvumu, Kubalu skolu – muzeju, Šlīteres bāku, zemnieku saimniecības *Jaunemari* kokaudzētavu.

Prombraucot latgalieši lika soļīt, ka nākamvasar kājas ausim mēs.

No andrupeniešu apdziedāšanās dziesmas

Meld. Lobs ar lobu sasatika

*Dundagā ir čakli ļaudis, leigū,
Pagastu jā sakopuši, trādirallallā.*

Sandra Kokoreviča

Ciemos

ILDZERE

Ciems uz ziemeļrietumiem no Dundagas centra. Pašlaik tajā 35 iedzīvotāju, taču tikpat kā nav īsto *iezemiešu*. Ciemu kādreiz šķērsojis mazbānītis, liecība par to — *Kurču stacijas* nosaukums ēkai, ko tagad apdzīvo divas pensionāres. Mežildzeres *Dingās* dzīvojis pirmais Dundagas pagasta vecākais Fricis Adamovičs (no 1867. līdz 1879. g.), savukārt *Paņos* — otrs pagasta vecākais — Kārlis Rovičs (no 1879. līdz 1887. g.). Šoreiz daudz senatnes liecību, tāpēc stāstījumu pabeigsim nākamreiz.

PĒC F. ĪVNIKA DUNDAGAS PAGASTA APRAKSTA

Vecsaimniecības: *Ādgēri, Bērziņi, Būkalīti-Jaunarāji, Jeiči, Melķi, Paņi, Vangaļi-Sņikeri*.

Sadalītas vecsaimniecības: *Ādgēri* (sk. Jaundundagas ciemu); *Būkalīti, Jeiči* — *Druviņas, Jeiči, Sutani, Birznieki, Rendenieki; Paņi*.

Jaunsaimniecības: *Austrumnieki, Uzkalti*.

Bij. mežklausītāju māja *Čiekuri*.

Bij. mežsargu māja *Juiji*.

Mežildzeres ciema mājas (mūs-

dienās Ildzeres ciema robežās)

Vecsaimniecības: *Dingas*.

Jaunsaimniecības: *Dreiliņi, Mežmaļi, Lielbirzes*.

Kurču dzelzceļa stacija.

F. Īvnieks piemin, ka, pašbrūvēto alu dzerot, Ildzeres ciema saimnieki teikuši, ka viņi ilgi dzerot; tā radies ciema nosaukums.

Šajā aprakstā arī minēts, ka 1926.20.X izveidota Ildzeres — Osts meliorācijas biedrība, *Dingās* bijušas tvaika dzimavas, zaģu gateri, skaidu ēveles un kuļgarnitūras, *Bandiniekos* — galdnieki, būvgaldnieki un pumpju meistari, *Melķos* — celmu un akmeņu spridzinātāji.

Savukārt par pagasta tiesas priekšsēdētāju 20. gadu sākumā ievēlēts *Paņi* saimnieks Janis Zemels (pēc J. Sauleskalna).

NO SENSENIEM LAIKIEM

1290. gada dokumentā sakarā ar strīdu starp Kursas bīskapu un Rīgas domkapitulu uzskaitītas pēdējam piederošās vietas *in regionibus Donedange et Thargele*, arī *Hilsen*. .. 1290.g. dokumentā minētā vieta apzīmēta kā ciems.

V. Pavulāne. Rakstītos vēstures avotos minētās apdzīvotās vietas Kurzemē 13. gadsimtā (Miera Kursā). Arheoloģija un Etnogrāfija XVI. R.: 1994, 151. - 159.lpp.

PIEKTĀ GADA REVOLUCIONĀRI

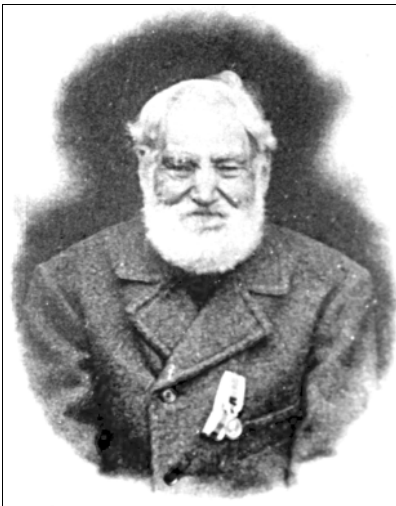
Jānis Rovičs dzimis 1880. gadā. No 1898. g. viņš ir P. Liepiņa pirmo četru domu biedru starpā. Katru vasaru skolas brīvlaikā Rovičs propagandējis marksisma idejas Dundagas jaunatnei. Pēc Arhangeļskas tehniskās skolas beigšanas 1901. gada pavasarī Rovičs tā paša gada rudenī aizbrauc uz Pēterburgu un iestājas kādā rūpnīcā, kur iesaistās revolucionārā kustībā. 1906. gada janvārī Rovičs emigrē uz Vāciju. 1908. gadā viņš pārceļas uz Ameriku, kur no sākuma strādā kādā mašīnbūves rūpnīcā, bet vēlāk studē medicīnu. 1918. gadā J. Rovičs darbojies Maskavā.

Gustavs Rovičs /"Brālis"/ partijā no 1902. gada novembra. Tā paša gada 25. decembrī kopā ar E. Klusbergu izplatīja uzsaukumu "Miers virs zemes" pie Mazirbes baznīcas un 26. decembrī — pie Kolkas baznīcas. 1905. gadā piedalījies pie ieroču konfiskācijas un pils dedzināšanas. 1906.

gada oktobrī emigrējies uz ASV, kur miris.

(Abi no *Paņi* mājām. — I. Abajs)

Ž. Zumbergs Īsas biogrāfiskas ziņas par Dundagas revolucionāriem 1905. — 1907. gada revolūcijas periodā. 1961. g. 12. jūnijs

■ **Pirmais Dundagas pagasta vecākais Fricis Adamovičs.**

Foto no Kubalu skolas-muzeja arhīva

PAR F. ADAMOVIČU UN K. ROVIČU

Pēc F. Īvnieka

Ar 1866. gadā izdoto likumu par pagastu pašvaldību Baltijas guberņās pagasta iedzīvotāji tika nošķirti no muižas un nodibināta pašvaldība ar vietnieku pulku un pagasta vecāko.

No J. Sauleskalna raksta

"Dundagas pagasta chronika" Dundagā, ap 1938. g.

Dundagas pagastam bija tā laime, ka viņa divi pirmie pagasta vecākie .. bija pareizi izpratuši liberālā pašvaldības likuma lielo nozīmi un pēc labākas iespējas centās pašvaldības darbu ievirzīt pareizās slīdēs.

Pirmā Dundagas pagasta vietnieku pulka sēde notika 1867. gada 2. janvārī. Vietnieka pulka sastāvs bija 24 personas, no tiem uz sēdi bija ieradusies 11 saimnieki, 4 māju kalpi, 4 vaļenieki un 4 no muižas saimes .. Par pagasta vecāko ievēlēja *Dingas* saimnieku Frici Adamoviču ..

.. Fricis Adamovičs .. jaunībā .. bija kalpojies Dundagas muižā par galdnieka mācekli .. Muižā dzīvodams, viņš varēja pamatīgi iepazīties ar tā laika muižas dzīves apstākļiem, iegūt uzstāšanās un sarunas veiklību un pašmācības ceļā iemācīties drusku rakstīt, kas viņam vēlāk pašvaldības darbā ļoti labi noderēja. Ar savu svaini Krišjānu Baronu viņš līdz mūža galam uzturēja draudzīgas attiecības, kas, protams, nevarēja palikt bez ietekmes uz viņa garīgo attīstību. Ar tālredzīgu skatu nākotnē viņš rūpējās par pagasta pašvaldības dzīves noorganizēšanu un tās tālāku izveidošanu. Pagasta saimniecība bija savesta priekšzīmīgā kārtībā un rosīgi attīstījās sabiedriskā dzīve. Nav neviena dižāka pasākuma Dundagas sabiedriskā dzīvē, kas nebūtu saistīts ar "Vecā Dingas" vārdu. Ar muižas policiju, resp. dzimtskungu, kas pagasta pašvaldības nodibināšanās laikā

skaitījās par pagasta valdes uzraugu iestādi, Adamovičs prata noorganizēt ļoti labas attiecības un ar diplomātisku izveicību arvien centās izkaulēt no barona pagasta pašvaldībai un iedzīvotājiem kādus labumus, piem., skolotāju algošanu, malkas un būvmateriālu izsniegšanu par brīvu

utt., kas ļoti atvieglāja pagasta saimniecību. Pagasta valdes priekšgalā viņš tika ievēlēts 4 reizes uz 3 gadiem ..

Dundagas pagasta vecākais Rovičs, kurš savas stingrības dēļ bija ieguvis ne mazums ienaidniekus, arī tika apvainots pareizticības aizskaršanā. Lietas izmeklēšanā izrādījās, ka sūdzība pret viņu bija nepamatota, bet tomēr no pagasta vecākā amata viņš tika atstādināts 1887. gadā ..

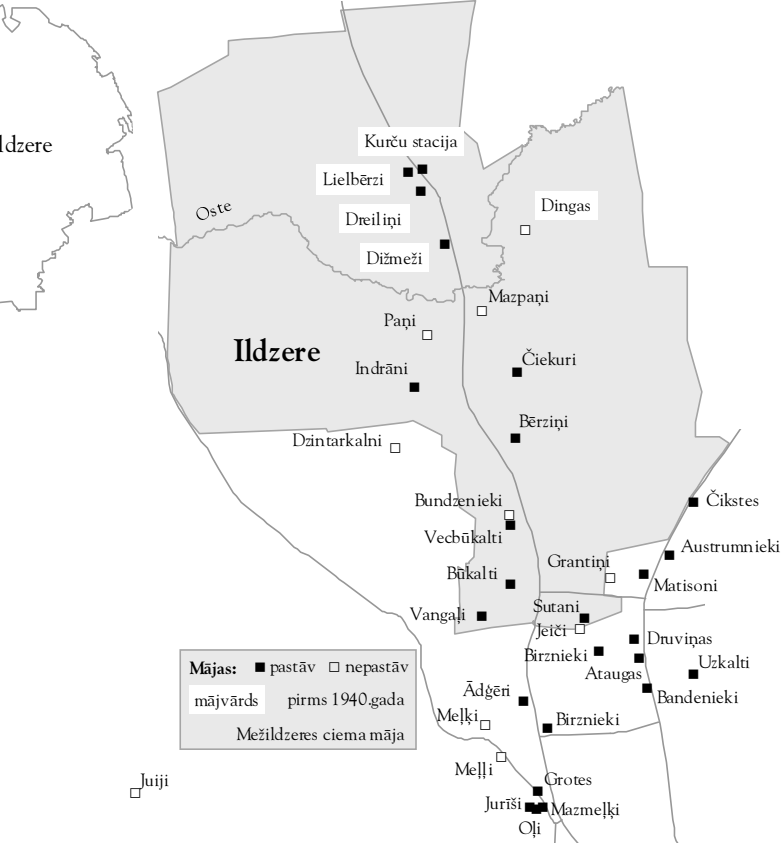
Dundagas pagasts to laiku stāvēja gan kulturālā, gan saimnieciskā ziņā visa apriņķa pagastu priekšgalā un Dundagas vecākā paaudze vēl tagad ar gandarījumu atceras šo laikmetu un atzīmējot kādu ievērojamu notikumu pagasta dzīvē mēdz izsacīties, ka tas noticies "Dingas" vai "Paņa" laikos. Savam pēcnācējam Rovičs līdz ar pagasta vadību nodeva pagasta kasi .. un stabilu saimniecisko stāvokli, pārbūvēto pagasta namu ar plašo sapulces zāli, jūrskolu, kiršpīles skolu, 5 pagastskolas, labā kārtībā uzturētus satiksmes ceļus un bez nodokļu parādiem. ..

Adamovičs vietnieku pulku centās iespaidot tādā virzienā, lai pieņemtu kādu arī baronam labvēlīgu lēmumu, nekaitējot pagasta interesēm un nemazinot pagasta pašcieņu. No vietnieku pulka protokola grāmatas redzams, ka 1870. g. 2. janvārī uz pagasta vecākā Adamoviča priekšlikumu pieņemts lēmums novēlēt baronam laimi uz jauno gadu. Kad 1872. gada ugunsgrēkā aizgāja bojā lielais muižas laidars, pie kam līdz ar barona lopiem sadega dažu muižas kalpu govīs, vietnieku pulks, 1872. g. 3. aprīlī nolēma maksāt muižas kalpiem par katru bojā gājušu govi 20 rub., kas tanīs laikos bija parasta govīs caurmērā cena. 1877. g. 4. oktobrī nolemts aizdot muižai labību no pagasta magazīnes, lai gan muižai nebija tiesības saņemt aizdevumus no magazīnes. 19. oktobrī nolemj viņu apsveikt un dāvēt gredzenu.

Otrais Dundagas pagasta vecākais Kārlis Rovičs (dzim. 1840. g., miris 1925. g.) bija vīrs ar stingru raksturu, rosīgs, sabiedrisks, darbīgs, centīgs., izveicīgs un attapīgs sarunās un uzstāšanās un sevišķi stingrs un bargs pret slaušiem, kaušļiem un kūtriem nodokļu maksātājiem. Vecākai paaudzei vēl ļoti labā atmiņā tā sauktā "Paņa tiesa", kad pagasta vecākais izšķīra lietas par piedzeršanos, kaušanos, nepaklausību pavēlēm un rīkojumiem un dažiem sīkiem pārkāpumiem, — tad viņš ar sodiem neskopojās un dažs labs dabūja izbaudīt uz savas muguras tolaik vēl pielietotu muižas pātagu. Lai iedzīvotāju acīs vēl vairāk pastiprinātu sava amata svaru un tiesības, viņš dažos gadījumos paskaidroja, ka esot "ķeizara majestātes" vietnieks Dundagā un pret nepaklausīgiem rīkosies ar visa likuma bārdzību. Roviča amata laikā pagasta pašvaldības stāvoklis arvien vēl turpinājās uzlaboties, un pagasta kapitāli palielinājās, neskatoties uz to, ka tiek uzbūvētas dažas jaunas skolas ēkas: Mazirbe 1880. g., Kolkasraga 1881. g. un Ģibzde 1881. g.

Magazīnas lieta

Šo tekstu .. F. Īvnieks ņēmis no T. Dzintarkalna grāmatas "1905. g. revolūcija Talsos un apkārtnē" (1927.

g. izdevums, 13. lpp.). Teksta saturs un secība būtiski nav mainīti.

Pāris gadus pēc lībiešu dumpja dundadznieki sāka sūdzēties par vietējo baronu Kārli Osten – Sakenu magazīnas lietā un prāvu vinnēja.

Klaušu laikos Kurzemes baroni pārzināja arī pagasta labības krātuves – magazīnas, kur bieži vien rīkojās pēc saviem ieskatiem un bez jebkāda norēķina.

Dundadznieki ar toreizējo pagasta vecāko enerģisko Adamoviču priekšgalā uzrādīja barona rīcībā nekārtības un prasīja no viņa norēķinus caur tiesu. Pagasts ņēma virsroku, un barons pie magazīnas nodošanas bija spiests piemaksāt prāvu naudas summu.

Pēc vietējo iedzīvotāju izteicieniem, barons Dižkārlis "splāvis zēveli", bet dundadznieki gavilējuši un, baronu satiekot, turējuši galvas augstāk un vairs tik zemu viņa priekšā nav klanījušies.

No Ernesta Ābola raksta "Pēterkužnieku darbarūķis"

.. Fricis Adamovičs seniors sava pagasta vecākā darbības laikā paspēja noorganizēt jaunu skolas ēku celtniecību Dundagā un Vidālē. .. Dundagas pagastam bija laime, ka pagasta vadībā pailgu laiku bija divi izcili pagasta vecākie: Fricis Adamovičs .. un Kārlis Rovičs .. Abi vīri bija gudri, enerģiski, saimnieciski, ar progresīviem uzskatiem, ar samērā plašu garīgo apvāršni .. Viņu laikā pagastā bija nodibināta dziedāšanas biedrība (1872), neliels simfoniskais orķestris (1884) 16 vīru sastāvā (5 vijoles, alts, čells, kontrabass, flauta, 2 klarnetes, 2 trompetes, 2 mežragi, tuba), uzceltas 7 jaunas mūra skolas ēkas, ērts pagasta nams ar sarīkojumu zāli. Kultūras dzīvi balstīja pagasta spēcīgais ekonomiskais stāvoklis: 1874. gadā nodibinājās krājaizdevu sabiedrība, viena no spēcīgākajām toreiz visā Latvijā.

No nezināma autora raksta "Darba milži vecvētu laikos"

.. Dinga iegūst tādu autoritāti, ka ikviens viņam seko bez ierunas. "Ja Dinga tā ir teicis, tad tas jādara un citādi nevar būt!" — tā parasti sprieda dundadznieki. Dinga gan ir stingrs, tomēr absolūti taisns, un nevienam nav ienācis prātā pārsūdzēt kādu viņa lēmumu vai rīkojumu. ..

No Ernesta Ābola raksta

Pēc kāda kārtēja pārtraukuma Traubergs nāk klajā ar enerģisku, labi pārdomātu gājienu. 1872. gada 30. aprīlī sadarbībā ar atsaucīgo pagasta vecāko

F.Adamoviču viņš Dundagas pagasta namā saaicina uz sapulci 23 pagasta saimniekus.. Darba kārtībā ir tikai viens jautājums — dziedāšanas biedrības dibināšana. Tā kā 23 saimnieku vidū ir arī pats vecākais Dingu Adamovičs, tad Trauberga ierosinājumam ir labas sekmes. Nodibina biedrību, apspriež statūtus, ievēl amatpersonas, reģistrē pirmos koristus. Maijā sākās mēģinājumi, un šoreiz izjukšana vairs nedraud. Tā 1872. gads ar pilnām tiesībām ir skaitāms par otru, it kā īstāku kora dzimšanas gadu.

NO KLĀRAS FREIENBERGAS ATMIŅĀM (Dingu vēsture)

Atmiņas 1980. gadu sākumā skolotājai Vilmāi Metenai "grūti salasāmā rokrakstā" nodevusi Klāra Freienberga. V. Metena tās pārrakstījusi divos eksemplāros, vienu kopā ar oriģinālu uzdāvinājusi K. Barona muzejam Rīgā.

Mans vecaistēvs un vecāmāte

Mans vectēvs — *Dingu* saimnieks vecais Dinga — dzimis 1828. g. *Pētermačos*. (*Red. piezīme*. Fricis Adamovičs, K. Barona māšasvīrs, miris 1912. g., apbedīts *Dingu* kapos.) .. 1857. g. viņš apprecējis Līzi Baron, kas kalpojusi pilī par istabeni. Kopīgu dzīvi uzsākuši *Dingu* mājās. Tās bijušas pavisam nolaistas ar sīrušāmsaimniecības ēkām, apdzīvojamu māju ar cauru jumtu, kur vienīgā sausā vieta istabā — zem galda. Jaunais pāris šaubījies uzņemties *Dingu* mājas, bet pils preilene mēģinājusi pierunāt .. Jaunajai dzīvei no pils, starp citu, dabūjusi spainīti ar sviestu.

Dzīve bijusi grūta — vajadzēja laukus iekopt, celt saimniecības ēkas — govju un zirgu stalli ar augšāmbrāucamo uz stallaugšas, kur save da lopu barību. Stallaugša ar sienu un āboliņu mums šķita ļoti pievilcīga, un bija liels prieks, ja ciemiņu laikā vajadzēja nakti pārgulēt uz stallaugšas. Uzcēla plašu piedarbu ar riju, kaltētavu — dāri, lielo labības šķūni. Laukus meliorēja — izraka plašus grāvjus, piepildīja ar žagariem un uzbēra zemi virsū. Visu to pakāpeniski darīja. Kad cēla jauno dzīvojamo ēku, bērni — mana māte, mana tante un krustmāte — visu vasaru pavadījušas upmalā Lejasplavā.

Dzīvoja ļoti taupīgi, ražu pārdeva, brauca peļņā. Kartupeļus vecpaps neļāva mizot, tie bija jākasa. .. Vecpaps rūpējās par zirgiem, tiem vajadzēja spīdēt, bet govīs spēkbarību tikpat kā nedabūja.

Uz *Dingām* pārnāca vecpapa brālis Andrejs. Viņa ģimene: dēls Jānis, meitas Trīne, Līze, Līna, Maija, Emma.

Līnas vīrs [uzvārdā] Atvasis un viņa ģimene Zete, Paula, Emīlija, Maija. Andrejs bija galvenais darbspēks *Dingās*, sevišķi tad, kad vecpapa kā pagasta darbiniekam bija jāpavada daudz laika ārpus mājas. Andreja meita apprecējusi Klusbergu. Arī Klusberga ģimene dzīvojusi turpat. Klusbergs bija muzikāls, spēlēja vijoli pa vakariem, pa svētku izpriecām.

1867. g. sausās vasaras dēļ labība neizauga, sēklai nekas nepalika. Tad vecpaps ar veco Zandmani (Lonastu) brauca uz Pēterburgu pēc labības. Atvesto labību sabēra magazīnas klētī un no turienes izdalīja saimniekiem sēklai ..

Pagastā vecpaps bija 12 gadus. Atvadības svinībās viņš saņēmis sudraba kausu ar ierakstu un lielu gresnu Bībeli (abas dāvanas kā mantojums nodotas vectēva pēctecei Ģertrudei Eidoņei).

Kad vecpapa meita apprecēja Kārli Berkevicu, pēdējais kļuva par *Dingu* galveno priekšstrādnieku, bet mājas vadību turēja rokās vecpaps.

Mūsu atmiņā vecpaps vēl ir stingrs, staigā ar spieķi, bet jau sirms.

Lielā istaba ir pārdalīta ar širmi, aiz tā dibenkambaris, kur gultas vecpapa un vecmammai, un vēl viena, pie kuras galdiņš, starp gultām bufetes skapis. Vecpapa pie sienas mazs skapītis, ko viņš pastāvīgi tur aizslēgtu. Pie gultas uz galdiņa vecpapa ir lukturs ar sveci, ko viņš aizdedzina vakaros, kad lasa avīzi vai sprediķa grāmatu.

Svētdienas rītos, kā tas saimniekmājās parasts, notur pātarus. Jāceļas priekš septiņiem. Tad visa saime salasās lielajā istabā — virieši tīros kreklus, basām kājām, sievas svētdienas drēbēs, tīriem lakatiņiem.

Pātarus notur vecpaps — sēž galda galā, tad vienā līnijā uz istabas vidū vecmamma, mazbērni, tante, ap jauno galdū un uz soliēm saimes ļaudis, vecākas sievietes pie krāsns uz krāšņbeņķa.

Pātari iesākas ar dziesmu, tad vecpaps nolasa .. īsāku lūgšanu, nodzied dziesmas pantiņu, bet pēc tam sākas sprediķis no biežās grāmatas. Tas velkas pusstundu, tā ka beigas grūti sagaidīt. Parasti sprediķis beidzas ar dziesmas pantiņu, un, kad tika gals lappusei ar pantiņu, jau ielīksmojas sirds, jo tad paliek tikai svētišanas vārdi. Pēc tam pie brokastīm, un visa svētdiena brīva.

Gavēņa laikā gan mēs ar vecpapa divatā .. sēžam pie loga un dziedam gavēņa dziesmas. Man šīs dziesmas, žēli sērīgās, patīk.

Gulēju pie tantes augšistabā, bet ziemā pie vecpapa dibenkambarī. Kad dienā biju blēņojusies un arī vairāk paēdusi, nevarēju iemigt. Tad vecpaps iededzināja sveci pie manas gultas, iedeva lūgšanu grāmatu un teica: “Palasies, bērniņ, tad paliks labi.” Un tik tiešām, drīz biju aizmigusi.

Vecmāmiņa, dienā nostrādājusies, mierīgi ielīda gultā. Varbūt arī viņai locekļi sāpēja, bet viņa nesūdzējās un tikai staigāja savās darba gaitās. Vecmamma vakariņās dažreiz deva končīņus, tie garšoja, patika redzēt, kā viņa tos sajauc!

Vasarā gāju viņai līdzī govīs slaukt .. Man krustmāte bija dāvinājusi ļoti skaistu lelli dzelteniem matiem un skaistu bīdēmeijera cepuri ar neaizmirstulītēm galvā. Liku šai pilsētniecei govīs ganīt, bet, kad tā bija lopus salaidusi labībā, nopēru to! .. [reiz] pārsitu lellei galvu. Raudāju un vaimanāju:

“Kam man tā vajadzēja darīt!”

Vecmamma jau tad labi nedzirdēja. Kad ziemā gribēju iet laukā un čīkstēdama staigāju vecmammai apkārt, viņa, labi nesadzirdēdama, teica: “Ej, bērniņ, pie skapja, tur ir maize un brūkleņu zapte, paēdies vien.” Vecmammai bija strīpoti pussvārci, lietainā un aukstā laikā viņa tos apņēma apkārt un gāja laukā.

Otrā galā dzīvoja onkulis un krustmāte, un Fricis. Ziemas vakaros krustmāte cepa savā krāsnīņā pankūkas un mūs pamieloja. Krustmāte arvien stāstīja pasaku par balto vistu un paķircināja mūs.

Sānkambaris ir gara telpa, kur vienā stūrī plīts, ko kurina ar skuju kauliem. Gandrīz blakus plītij pret logu ir saimes ēdamgalds, tīri nobērsts. Saimē ēd no lielas māla bļodas, ieļojot virumu mazos māla šķīvjos, tanīs salikts arī piekods — gaļas gabals vai

garām. Kad bija kāds pretimbraucējs, Ābels apstājās, jo zināja, ka vecpaps, pagasta ļaudis pazīdams, gandrīz arvien pieturēja un aprunājās. Kad tante kādreiz ar Ābelu brauca, tas turējās pie vecās paražas.

Vecpaps ar vecmammu un tanti dzīvoja jaunajā mājā, un mēs .. bieži kāpām pa Runčvalku, caur mežu ieradāmies *Dingās*. Citādi bija tad, kad bijām mazi, un tad vasarā svētdienās šad un tad braucām uz *Dingām*. Jau no rīta agri bijām piecēlušies, kurpes vakarā nospodrinātas, un tad tikai gaidījām, kad atbrauks mums pakal, skrējām pastāvīgi ārā un klausījāmies dižratu dumpi. Šie bija sevišķi rati, medību rati ar trim mīkstiem sēdekļiem — katrā varēja sēsties trīs cilvēki. Šie rati bija smagi un braucot krietni trokšņoja, kad bija tukši.

Tad nu sākās ēšana. Parasti krāsniņā ceptas butes, piens, maize, kafija. ..

■ Kurču stacija 1937. gada jūnijā, pie drezīnas pirmais no labās dzelzceļa strādnieks Alfreds Kirsšteins.

Foto no Astras Silamiķeles albuma

atkal puse silķes. Katram ēdējam savs duncītis. Tos nemazgātus iesprauž galda galā.

Sānkambara otrā galā ēvelbeņķis un gar sienām gultas meitām. No sānkambara durvis pa labi uz pieliekamo, pa kreisi uz dižistabu.

Mājas vidū priekšnams ar lielu akas ūdensbaļļu un skursteņnams. Tajā iemūrēts katls lopu barības vārīšanai, liela maizes krāsns, uz āķa pakārtā katlā virs ugunsкура vaļinieki vāra ēdienu.

Skurstenī žāvē gaļu, desas un dažreiz kaltē butes, kas svaigas pārvestas no jūrmalas.

No priekšnama iet kāpnes uz bēniņiem. Tur vienā galā ir tantes istaba. Pa vidū tai skursteņa krāsns, pie vienas sienas tantes gulta. Tā ir pārklāta ar sarkanrūtainu kāju spilvenu. Šai gultā guļam mēs. Aiz gultas tantes kumode un kumodes spogulis ar atvilktnīti. Aiz kumodes mazs dīvēns. Virs tā pie sienas divas bildes. Tās ir litogrāfijas par Mārtiņa Lutera dzīvi, ietvertas zilā ierāmējumā ar zeltītu maliņu .. Pie otras sienas virs loga K. Valdemāra un Spāņu Andreja lielas litografētas ģimenes jaukos pulētos koka rāmjos. .. Pie loga sniegbalti aizkari .. Pa logu redzams dārzs un tālāk Priekškalns. Dārza vidū liela veca serinkābele (tā bijusi jau no agrākiem laikiem), tad mammašs ābele — mālābele, tantes — grāvenšteins, krustmātes — sīpoliņš un Aleksandra ābele, ir arī plūmju kociņi, bet tie nekad nav nesuši augļus. Vairākās rindās ērkšķogu un jāņogu krūmi.

Pienāca laiks, kad vecpaps gribēja atpūsties, tad uzcēla jauno māju, kur abos galos pa divām istabām, un arī tantes augšistaba. ..

Ābels bija zirgs, ar kuru vecpaps brauca uz Dundagu. Ābels zināja, ka pie pagasta nama jāiegriežas, tāpēc nevarēja nemaz pabraukt celgālam

cists, LU profesors, izglītības ministrs.) Galvenais bija Luda sacerēta ludziņa dundadznieku izloksnē “Kā Dundziņberķis brauca uz Dinga zelta kāzām”. Ludziņā bija pieminēti visi radi .. Ludziņa guva lielu piekrišanu. Bija vēl četri priekšnesumi. Zeltkāzu svinībām pievienojās kapu iesvētības. Kapu vietu meža vidū bija izraudzījies vecpaps. Lai saņemtu apriņķa administrācijas atļauju, bija jāaicina apriņķa priekšniecības pārstāvis, kas konstatēja atļauto attālumu no mājām un piešķīra atļauju kapus ierīkot. Kapu vaļņu uzcelšanu vecpaps uzdeva Frici zināšanai par 100 rubliem. ..

Svinības turpinājās arī nākamajā dienā, jo tālāki ciemiņi palika pa nakti. Saulei lecot, bija nakts ēdiens. Viesu apkalpošanā bija arī sulainis Vihmanis, kas tomēr bija krietni iereibis un dažas klūmes pielaidis. Mūsu papus vispārīgi vadīja viesības pie galda. Kā jau kāzās, arī te notika dejošana. Šķērsām pāri puķu dobei dejoja franksēzi .. Otrā dienā bēniņaugšā tika improvizēta Dundziņberķa atgriešanās no zeltkāzām.

Mūsu vecpapa ļoti patika dziedāšana, sevišķi uz balsīm. Kādā vasaras svētdienā bija pieteikušies viesi — brāļēni: Ernsts Rēvalds, Fricis Ieviņš, Fricis Adamovičs, Jānis Dreiberģis un Fricis Dravnieks. Viņi bija paņēmuši notis līdzī un visu pēcpusdienu un novakari sarīkoja brīnišķīgu koncertu .. Kā dāvanu pasniedza ādas vākos iesietu prāvu albumu ar ierakstiem un krāšņu likiera trauku ar glāzītēm. Albums atstāts Trūdei [Ģertrudei] mantojumā.

.. vecpaps kļuva nevarīgāks. Kādā svētdienā ciemos bija atnākusi *Rīgzemes* tante, vecpapa māsa Tipa. .. Tante bija izvārtījusi rabarberu ķīseli, paēdināja vecpapa, un mēs ar tanti otrā istabā ēdām pusdienas. Pēc laiciņa tante aizgāja pie vecpapa un sadrūma. Vecpaps bija aizgājis. Kad to pastāstīja vecmammai, viņa mierīgi teica: “Redz, kamēr mēs tā mierīgi runājām, viņš ir jau aizgājis.” ..

Bēres bija lielas, 1912. g. jūlijā. Starp citiem izvadītājiem no Rīgas ieradās divas dāmas — Barontante un Dreiberģa kundze. .. Paņbete — Ritenberga — bija galvenā saimniece. .. Pie bērnu mielasta rīkošanas līdzās Ritenbergai piedalījās māsa Līze. Kā nu bija, kā nebija, saldaiss ēdiens — ābolu

šmolunce — neizdevās. .. bija jāiztiek ar ābolu kompotu. Otrā dienā olas labi varēja ar cukuru saputot.

Vecpaps nu bija pirmais, kas aizgāja savos kapos dušēt. Ceļš no Dundagas pa mežu gāja gar kapiem. Lai .. iešana mums nebūtu atbaidoša, vecmamma sacīja tā: “Jūs, bērniņi, varat droši gar kapiem iet, mēs gulēsim tur tik mierīgi, ka neviena netraucēsīm.”

.. Kad bijām *Dingās*, mums vajadzēja vecpapa un vecmammai lasīt sprediķus priekšā. Kad kādreiz lasīju sprediķi no kādas vecas sprediķu grāmatas, biju pāršķīrusi lapu, un, kad attapos, prasīju vecmammai, ko lai nu daru, bet viņa mierīgi sacīja: “Lasi vien, bērniņ, tālāk, vecpaps jau nemaz nezina, ka drusku izlaists.” Tomēr, kad beidzu, vecpaps teica, ka sprediķis bijis par īsu. ..

Pienāca 1914. gads, kara sākums. .. No Kurzemes, Dundagas sāka virzīties bēgļu straume .. uz austrumiem. Arī *Dingu* saimnieks Fricis atstāja māju un devās ceļā ar lopiņiem un divām kalponēm — Emmu un Bertu — uz Vidzemes pusi. Dingonkulis, vecsaimnieks, jau iepriekš dabūjis ar diviem zirgiem un pajūgu doties šķūti. Mājās visa saimniecība palika tantes rokās. Viņai bija atstāts vecs zirgs un gov. Ar to tad sākās saimniekošana. .. Pēc kāda laika jūrmalnieki un piegulošie ciemi tika evakuēti, un nu *Dingas* bija bēgļiem piebāztas. Te dzīvoja no Cirstiem.. un citi. ..

Vecmamma kļuva vārgāka, tomēr nezaudēja interesi par pasaules notikumiem. Arī agrāk būru kara laikā interesējās par būriem. Tagad viņa gribēja redzēt pavisam īstu vācieti, un tante tad atveda viņai parādīt vecu vācu zemessargu Rodrigu. Viņa tad vēl gribēja sagaidīt divas lietas: piedzīvot kara beigas un redzēt, kas staigās *Dingās* viņas pēdās. Bet nesagaidīja, jo nomira 1916. g.

1918. g. atgriezās Fricis ar meitām Bertu un Emmu un arī vecsaimnieks. .. Fricim bija jāstājas pašvaldības amatā — jāpilda pagasta vecākā pienākumi.

Alnis Auziņš

Autors pateicas par atbalstu raksta sagatavošanā I. Abajam un V. Meteņai.

Nobeigums nākamajā numurā

Apakeļlaiks

Sien vākšēn

Peic Jāņem sākes sien laiks, mūs-puse tas i sebak ka citur. Sāk a ābliņ un tiem plavam, kas bi pe mājām, bet a to lopēdams nepetik, tad raudze kād mež plāv.

Uz tālem plavam brauc uz vis laik, kamēr sien sadzīve. Rieš eišen paņēm līdz kād rudzmais kukeļ, sacēp spēķ, sviest, kād žavt but. Dzerme nēm līdz divduban spanne skābputar, ka tas eskābe, tad dzērdams bi japurnes ka zirgam dunder laike. Vēl plave priekš eišen emaise pūtel.

Es bi tāds knocel, plaves bi cīņ un akmiņ, a plaušen negāj viegel. Bet kas ta puike ko prase — izkapt nages, plauj un nepikst.

Mež plāvs bi a krūmem aizaugš, zāl no krūmapakš janes āre klajme. Ja uznāc liets, ta bi posts un bēds! Bet le kāds laiks, siens jasavāķe vien bi. Kur maz vare, sien vēd uzreiz mājes, kur pavisam nebi ceļš, samet kaudzes uz ziem.

Pa stārpam bi janoece un jauzvage rāciņ, un ta ju bi labebs laiks klāt.

Labebs laiks

Vecsaimnikem bi egadts labebs plaujmašīns, bet jaunsaimnik plāv tik a rokām. Pirme nāc gatav rūdz un pūr, auzs a miežem plāv peides. Labebs bi gatavs tad, ka graud uz nāg vare pārlautz puše.

Rudzs, pūrs, auzs sēj cīses un tos pa kād 12 — 15 saslēj kūliņes. Le vārps a graudem liets laike nesamirkst, kūliņem virse uzlik otrrād apgriest cīs ceper.

Nopļaute labebs saule un vēje izkaltnē un tad vēd šķūne. Liets laike gāj grūt, bet sause laike bi jaskone, le graud pe vešan nebirst. Vēd pa vakrem, pa nakt, ka sallen bi atmitš. Šķūne labebs sakrāme valstes, līdz jumtam, un gaide kulšen.

Knapāk saimnik, kam ķists no miltem bi tukš, aizvēd kād vezam kaut kur pe kuļmašīn izkult, le pašem but maiz, lopem kād miltsauj, tāpat rudzsēkal ko esēt.

Veces Mazes

Ātrāk, augstāk, spēcīgāk!

Sportiskākais Dundagas uzņēmums

Ar īstu sportisku azartu norisinājās visa sestdiena — 19. jūlijs, kad vienpadsmit pagasta uzņēmumi un iestādes cīnījās par titulu “Sportiskākais Dundagas uzņēmums”.

Priecēja jaunas komandas, kas pērn palika vērotājos — Glābšanas un palīdzības dienests, SIA *GUTTA*, *Strazdi-3*, vidusskola. Lai gan pagasta padomes priekšsēdētājs Gunārs Laicāns sacīja: “Šodien cīnās vīrs pret sievu, dēls pret tēvu, brālis pret māsu, draugs pret draudzeni”, ar smaidu jāteic, ka šī diena visdrīzāk gan neradīja nesaskaņas ģimenēs.

Bet saliedēts kolektīvs patiesi ir visīstākā ģimene, kurā pavadām vairāk laika nekā ikviens savā parastajā ģimenē. Sporta svētku laikā aizmirstas ikdienas rūpes, darba steiga, mūžam nepadarāmie darbi. Šoreiz galvenais bija, ko ikviens un visi kopā iespēj fiziski. Nepietrūka ne uzvaras gaviļu, ne sarūgtinājumu (zini, ka vari labāk, bet šoreiz nepaveicās), ne komisku atgadījumu.

Uzvarēt grib katrs, bet pāri par visu ir labās sajūtas, ko dod kopības apziņa, lepnums par savu kolektīvu, par to, ka piederī tai cilvēku grupai, kas prot atrasties no darba un piln-

vērtīgi atpūsties.

Pirmo vietu ar diezgan jūtamu pārsvaru izcīnīja Glābšanas un palīdzības dienests (GPD) — 23 punkti, otro vietu dalīja piensaimnieku kooperatīvā sabiedrība *Dundaga* un Specializētais valsts sociālās aprūpes centrs (SVSAC) *Dundaga* — pa 34 punktiem, bet trešo vietu ieņēma vidusskolas komanda — 38 punkti. Tikai par punktu sliktāks rādītājs bija SIA *Jaunemari*. Tālākajās vietās

Sandras Kokorevičas foto

ierindojās SIA *GUTTA*, pirmsskolas izglītības iestāde *Kurzemīte*, Veselības aprūpes un sociālās palīdzības centrs (VSPC), pagastmāja (izcīnīja trešo vietu divieļu mešanā), *Strazdi-3* un Mākslas un mūzikas skola.

Dalībnieki pavisam sacentās septiņās disciplīnās: volejbolā (labākie SVSAC *Dundaga*), portfeļa mešanā (vīrieši) — GPD, divieļu mešanā (sievietes) — VSPC, smaguma pārvietošanā — SIA *Jaunemari*, virves vilkšanā — GPD, kroketa elementā (sievietes) — GPD un veiklības stafetē — GPD.

Sandra Kokoreviča un Inguna Klēvere

Pensionāri vasarā ceļo

10. jūlijā Dundagas pensionāri savas kultūras organizatores Ainas Šleineres vadībā devās ekskursijā — šoreiz uz Vidzemi, lai redzētu un iepazītu Igates pili, Lēdurgas dendroloģisko parku, Vējiņu pazemes alas — ezerus un Rāmkalnos.

Igates pils — balta majestātiska celtnie neliela parka vidū. Iekļūt iekšā nevaram, jo notiek remonts. Tas saistīts ar blakus esošām dzīrnām, kur paredzēts iekārtot viesu māju. Pils āriene saista īpaši. Tik skaistas un īpatnējas rozes visapkārt pilij neesam redzējuši — īpaši potētas uz viena stabila stumbra krietna metra augstumā no zemes uz katra kāta galā veido veselu rožu klēpi — izcili skaistas, bagātīgas, ļoti dzīvīgas, veselīgas vienā pils pusē dzeltenas, otrā — sarkanas, tumši Karmentas krāsas brīnūmi. Turpat parkā apstādījumos sakoptība un ziedaugu daudzveidība. Skatu priecē prasmīgi ierīkoti baseiniņi, dīķīši. Ļoti romantiska vide.

Tālāk esam Lēdurgas dendroloģiskajā parkā, ko 1973. gadā dibinājis un veidojis uzņēmīgs dabas entuziasts Alberts Janītens. Mums laimējas ar labu gidi — zinīgu, skaidru, skaļu balsi. Parkā ir ko skatīt un uzzināt — te ir apmēram 1000 koku un krūmu pasugu — gan dienvidezemju smalkie un augsnē izvēlīgie, gan ziemeļzemju skaistulji. Mums daudz te neredzēta. Īpaši izceļas smailie skujeņi — gluži kā piramīdas, smalki adatainas, bet ļoti maigas zarotnes. Apbrīnojam da-

žādu ciedru priežu veidojumus: slaidus, stropus, pilnus maigo jaundzinumus. Interesantas ir guļošanas egles — zemei pieplakušas, bet dzīvīgi zaļas. Redzam dažādus eksotiskos veidojumus — mahonijas — ar spoži zaļām lapām, sarkanas lazdas (cik dažādi stumbri!), arī slavenās magnolijas (žēl, ka noziedējušas) un vēl mūsu pašu mežu iemītnieces visādās formās un augumos. Milzu eglei apkārtmērs pie zemes apmēram 3 metri un zari līdz pašai zemei, zaru garums 12 m. Iegriežamies *dzīvnieku fermā* — dažādu mākslinieku no koka gatavoto meža dzīvnieku figūru kopā, vērojam dažādkrāsu ūdensrozēs nelielos dīķīšos. Parkā var iegādāties dekoratīvo augu stādus.

Tālāk dodamies uz Vējiņu pazemes alām un ezeriem. Līdz alām ceļš ved pa stāvējam kraujām, pārvarot bīstamas pārejas pa nenostiprinātām trepēm. No kraujām paveras skats uz Braslas tecējumu. Mūsu vidū daudz drosmīgo, kas pārvar visas nedrošās vietas, izbrien pazemes ezeru alas, kuru kopgarums ir 48 m. Mērījumus veicis pazīstamais ekoloģs Guntis Eņiņš.

Izbrīduši alas, nonākam *Rāmkalnos*. Tā ir jaunizveidota atpūtas zona 26 km no Rīgas, netālu no *Sēnītes*. Te uzbūvēta garākā rodeļtrase — vasaras bobsleja trase — Baltijā (400 m), tai ir 7 virāžas. Mūsu ciemu dienā trase vēl nav oficiāli atklāta, taču mums atļauj izbaudīt braukšanas priekus. To izmanto mūsu mazbērni un vecmāmiņas

Pēc desmitie

Nenogurdināmi Pāces ikdienu atdzīvina Dainis Derkevics. Desmito gadu pēc kārtas augustā norisinās sporta svētki, kuru *naģla* ir volejbols un neiztrūkstošā zivju zupa ar jaunajiem kartupeļiem.

Vārds **Dainim**: “Kopā ar dundadzniekiem allaž aicinu piedalīties jūrmalcieņu komandas un talseniekus. Šoreiz diemžēl netika rojnieki, jo līdztekus mūsu sacensībām kaimiņu rajonā notika vairāki pasākumi. Tādējādi komandu skaits saruka, toties ballētāju sanāca vairāk. Sacensībās piedalījās arī pācenieki.

Dalībnieki samaksā zināmu summu — zēni latu, meitenes 50 santīmus, toties pusdienas tad ir par brīvu. Pagasta piensaimnieki uzdāvināja sviestu un saldo krējumu. Protams, pa to baru gadās, ka zupu iestrebj arī kāds no malas, bet tādēļ neviens neēdis nepaliek.

Sacensības “... arī MĒS vēl varam”

16. augustā līdz šim nebijis pasākums notika pie *Mazās skolas*. Pensionāru sporta svētkos vienokpus pulcējās gan paši pensionāri, gan viņu visjaunākie — pirmsskolas vecuma — mazbērni.

Tā bija kopīga dalībnieku un rīkotāju iecere. Ir liela taisnība tautas atziņā, ka cilvēkiem gados un maziem bērniem ir daudz līdzīga. Arī šajā gadījumā — mazie jau kaut ko var, vecvecāki — vēl var.

Sacensību rīkotāji — sporta skolotāja Gundega Lapiņa, pagasta sporta dzīves organizatore Inguna Klēvere ar savu tēvu Edvīnu un pensionāru pārstāve Velta Avotiņa — bija izraudzījušies saistošas disciplīnas. Man vislabāk pie sirds gāja šaušana ar kaķenēm pa pudelēm. Pēc pieaugušo sacensībām spēkos mērojās mazie

Parasti komandā spēlē četri puīši un divas meitenes. Tā kā šoreiz pieteicās sešas komandas, tad izspēlējām riņķa turnīru — līdz pat astoņiem vakarā. Pusdienlaikā svētkus kuplināja Dainas Freibergas līnijdejojotājas — jau otro gadu pēc kārtas. Liels paldies meitenēm!

Tāpat pateicība pienākas mūsu atbalstītājiem: Dundagas pagasta padomei, z/s *Strautiņi*, SIA *Fuga* no Rīgas (dundadznieks Juris Kajaks), z/s *Jaunemari*, SIA *ICO* un i/u *Gabriēla*. Sacensību sagatavošanā man daudz palīdzēja Gints Janbergs.

Ikviens varēja sacensties arī trīscīņā, ko šoreiz veidoja šautriņu mešana, basketbola soda metieni un zābaka mešana aplī. Citreiz esam spēlējuši arī minifutbolu.

Dienas gaitā piedāvājām vēl citas izklaides: peldēšanas Pāces dīķī un vizināšanos ar laivu, kā arī izjādi ar zirgu no tuvējā zirgu sporta centra *Kalējos*. Dienas sākumā paziņoju, ka vecākiem jāatbild par bērniem, tāpat dalībniekiem

dundadznieki. Droši vien dažs labs no mazajiem kaķenes redzēja pirmoreiz mūžā.

Interesanta izvērtās veiklības stafete, kopā sacenšoties vecvecākiem ar mazbērniem. Es pati to labi izbaidīju ar savu komandas biedru — mazdēliņu.

Bērni balvās saņēma saldumus, pieaugušie — piemiņas balvas. Lai cāna kungs gan atklāja sacensības, gan apbalvoja veiksmīgākos. Dundagas pensionāri tā sportoja pirmoreizi. Turpmāk nolikumā jāparedz iespēja piedalīties arī sākumskolas vecuma mazbērniem. Viņiem tas ir vismaz tikpat vērtīgi kā mums, pensionāriem. Vienīgi žēl, ka paši esam neatsaucīgi — bijām kādas 16 sievietes un 5 vai 6 vīrieši.

Paldies laikam, kas mūs lutināja ar

katram par savu veselību.

Priecājos, ka cilvēku attieksme, uzvedība mainījies uz labo pusi. Pirmajos sporta svētkos uz laukuma uzliesmoja nikni strīdi ar tiesnesi. Tagad viss pagāja draudzīgā gaisotnē.

Dienas noslēgumā turpat blakus sporta laukumam notika balle. Spēlēja orķestris no Rīgas, darbojās Alda Burnevica sarūpētā bufete. Sponsoru kopējo naudu izlietojām svētku salūtam, pavisam izšaujot sešpadsmit lieljaudas raķetes.

Ceļošais kauss palika uzvarētājiem. Vēl labākie saņēma t-krekliņus ar Pāces desmitgades emblēmu, balvas tika arī otrajai un trešajai vietai un labākajiem trīscīņniekiem.

Labāko trijnieks volejbolā bija šāds: 1. *Burkina Faso* (Bruno Dzalbe, Dainis Puriņš, Oskars Maķevilcs, Ļubova Vasiļjeva, Ineta Ūdriņa, Māris Peipiņš, Mariss Aukmanis), 2. *Raibie*, 3. *Štati*.

Alnis Auziņš

sauli, un pagasta padomei, kas visu rīkoja un atbalstīja finansiāli!

Rezultāti

Laika izjūta: 1. Austra Milberga, 2. Rita Zemtiņa, 3. Mirdza Šleinerne. *Šaušana mērķī ar kaķeni*: 1. Valentīns Bogdanovičs, 2. Edvīns Zemtiņš, 3. Kārlis Vitmanis. *Precīzākais metiens*, siev.: 1. Velta Svirska, 2. Anna Zīle, 3. V. Avotiņa; vīr.: 1. E. Zemtiņš, 2. K. Vitmanis, 3. V. Bogdanovičs. *Basketbola soda metieni*, siev.: 1. Elma Zadiņa, 2. A. Milberga, 3. Ārija Jāvalde; vīr.: 1. V. Bogdanovičs, 2. K. Vitmanis, 3. T. Pētersons. *Kroketa elements*, siev.: 1. V. Svirska, 2. M. Šleinerne, 3. A. Zīle; vīr.: 1. K. Vitmanis, 2. V. Bogdanovičs, 3. E. Zemtiņš. *Stiprās rokas*: 1. E. Zadiņa, 2. V. Avotiņa, 3. Elga Tālberga. *Zābaka mešana*: 1. E. Zemtiņš, 1. K. Vitmanis, 3. E. Klēvers. *Dvieļu mešana*: 1. V. Avotiņa, 2. A. Milberga, 3. Dzidra Bogdanoviča.

Ārija Jāvalde

kopā ar mazbērniem. Patiess sajūsmas objekts!

Atceļā iegriežamies krasta *Lido*. Tur, kā jau vasarā, ziedu krāšņuma pārbagātība. Laimīgi par redzēto atgriežamies mājās, lai domās vēl pakavētos pie piedzīvotā.

3. augustā mūsu, pensionāru, ceļš ved uz Ventspili.

Iegriežamies Irbenē, Kurzemes jūrmalas vietā, kur kādreiz saimniekoja padomju karaspēks. Te tagad atrodas Ventspils starptautiskais radioastronomijas centrs — varens lokators, kura celtnē ieguldīts 650 t metāla. Tā augstums ir 50 m, pamatu konstrukcija sniedzas pat 14 m zem zemes. Padomju karaspēks aizejot daudz ko tīšām sabojāja. Patlaban lokatoru apsaimnieko Zinātnu akadēmija, taču finanšu trūkuma dēļ tas nīkulo. Kādreiz tā ietekme sniegusies no Spānijas līdz Šanhajai, tas pastāvēja drošā slepenībā — visur iežogojumi, betonējums.

Uz Ventspili braucam caur zvejniekiem Staldzeni, kur slejas stāvas jūras krasta kraujas. Šajā braucienā mums liela vērtība ir gide — bijusī ventspilniece, īsta dundadzniece Aina Pūliņa — ļoti zinoša, prasmīga ceļa izskaidrotāja, apveltīta ar labu humora izjūtu, kas tādā braucienā nesamaksājams. Tā nu braucam un visu laiku gūstam ziņas — pa labi tas, pa kresi tas. Vērtīgi un patīkami.

Esam Ventspilī, Ventas malā, pretī pilij, kur K. Valdemārs sēž uz sava metāla sola. Te ir slavenie ziedu parklāji, tos ieinteresēti skatām vēl un vēl. Šī pasākuma filozofiskais pamatojums

ir Laiks. Tas ir moto, visam pamatā. Mums ir ko redzēt un brīnīties — gan par daudzveidīgo izdomu, gan par prasmī un fantastisko varēšanu, gan par fantāzijas lidojumu ieceru īstenošanu. Krāsu teiksmas īstenotas šajās dzīvajās gleznās, kur izmantoti šķietami vienkārši materiāli: sīki ziediņi, sūnas, ķērpji, grīšļi, parastas koku lapas u.c. materiāli, kas iekomponēti dekoratīvos veidojumos. *Grand prix* saņēmis veidojums ar nosaukumu “Tagadne, pagātne, nākotne”. Redzētais mūs sajūsmīna.

Dodamies uz jūras vārtu pusi, ejam pa galveno molu uz bāku. Vērojot jūru, jādāmā vēl un vēl: cik varens spēks ir tādām milzu ūdens klajumam, taču milzīgie viļņi laužēji — akmens bluķi, kas veido molu, savaldā baltputainos viļņus. Mums ir izdevies vērot, kā pa jūras vārtiem ostā ienāk gaišs okeāna milzenis, apmēram 150 m garš kuģis, ko pavadā 4 ločkuģi. Skaisti!

Un nu esam Ventspils piejūras parka brīvdabas muzejā. Te visvairāk saista milzu enkuri: lielākais sver apmēram 27 tonnas (pēc ziņām uz pusizdzisušām plāksnēm pie enkuriem), 1 ķēdes posms — 68 kg, mazākais no lielajiem enkuriem — 6,8 t. Paspējam izbraukties ar mazbānīti, kas laipni uņem un veic loku pēc loka pa parka teritoriju, jautri svilpodams.

Tad esam bērnu atrakciju parkā. Te ir mazajiem īsti aizrautīga pasaule: slīdkalniņi, visdažādākā lieluma sūpoles un karuseļi, te ir bērnu motocikleti un riteņi, un vēl, un vēl. Apbrīnojam ziedu kompozīciju — pasaku — Pīļu ģimene. No dažādiem spilgtiem zie-

diem darināta pīļu saime — tēvs, māte un divi pilēni. Jauki un daudzveidīgi.

Aplūkojam Ventspils olimpisko centru — pasaules klases sporta būvju kompleksu. Patiešām augsts līmenis visām sporta būvēm: basketbola zāle (pārveidojama, iedarbinot dažāda sarežģītuma pakāpes mehānismus) ir gan skatītāju zāle, gan arēna citām nodarbēm. Vērojam treniņus, atvēsināties hokeja hallē, vērojot ledus sagatavošanu, aizraujamies sacensībās vieglatlētikas manēžā. Brīnīšķīgais manēžas segums vedina sacensties arī mūs. Esam liecinieki pirmajiem priekšskrējieniem 100 metros. Finālam izvīrās mūsu gide Aina — nepārspēta vieglatlēte, Ausma — sportisko spēju talanta īpašniece, abas Elmas, Zane ar Pauliņu, Velta un vienīgais drosmīgais vīrietis Arvīds Vitmanis, par kuru sāncense skrejceļā teica — viņš kā viesulis drāzās man garām. Tās bija azartiskas sacensības un lielisks ekskursijas nobeigums.

Mājupceļā vēl uzzinām — lūk, te Ventspils augstskola, te — modernas kopmītnes studentiem, te — *Jūras vārti*, kādreiz ļoti slavens kultūras nams, te — vēl un vēl. Par to visu pensionāru skaļš un pateicīgs paldies Aina Pūliņai, savukārt par visu pensionāru iesēdināšanu, izsēdināšanu un nemītīgu gādību pateicība Aina Šleineri. Par ekskursijas daļas finansējumu sakām paldies pagasta padomes priekšsēdētājam Gunāram Laicānam.

Visu pensionāru vārdā prieku un pateicību izsaka Marta Kajaka

Ne no maizes vien

Trešie Liliju svētki Dundagā

Jūlijs Dundagā kļuvis par liliju mēnesi. Tas ir laiks, kad uzried cēlie ziedi un Dundagas evaņģēliski luteriskās baznīcas dārzā svinam Liliju svētkus. Šogad 20. jūlijā jau trešo reizi.

Aizsākumi meklējami 1997. gadā luterāņu draudzes locekles Elmas Zadiņas telefonsarunā ar bijušo klasesbiedreni Liliju Kajoni (dz. Zalcmāni), liliju asociācijas “*Lilium Balticum*” biedri. Viņa interesējusies par iespēju izstādīt lilijas Talsu muzejā. Elma bijusi neizpratnē: “Kāpēc Talsu muzejā? To taču var izdarīt tepat, Dundagas baznīcā!” Tā arī sarunāja. Ieceri atbalstīja toreizējais mācītājs Jānis Roga un draudzes padome, un pirmie Liliju svētki notika.

Kopš svētku sākuma rūpi par tiem uzņēmusies Elma. Viņa ir sazinājusies ar Liliju (kāda savdabīga vārdu sakritība!), vākusi balzama krūkas, lai būtu, kur lilijas ielikt, kopā ar dēlu Aigaru Zadiņu, šogad ar draudzes priekšnieku Uldi Dūdu braukusi pēc ziediem uz Rīgu un Salaspili. Tāpat Elma iesaistījusi savu brāli Valdi Derkevicu iedobīšu veidošanā, lai būtu, kur krūkas ar lilijām iestiprināt, rūpējusies par liliju izlikšanu (te šogad palīdzējušas mūsu Svētdienas skolu beigušās meitenes Kristīne Ozoliņa, Baiba Vadone, Inga Kēniģvalde, Dana un Linda Rozenbergas) un iespēju visiem iegādāties izvēlēto liliju sīpolus. Elma ir arī draudzes kora vecākā, tāpēc Liliju svētkos vienmēr skan dziesmas.

Taču tā nav bijusi tikai tāda cilvēciska rošīšanās. Ne velti 127. psalmā “Kur Dieva svētība, tur visa pilnība” lasām: “Ja Tas Kungs namu neuzceļs, tad darbojas velti, kas gar to strādā. Ja Tas Kungs pilsētu nepasargā, tad velti sargs nomodā.”

Par Elmu, ko pazīstu kā ticīgu māsu Kristū, droši varu sacīt, ka viņa nav darbojusies savā cilvēciskajā spēkā, bet uzticējusi savus darbus Tam Kungam, tāpēc arī viņas nodomi ir piepildījušies un nākuši par svētību gan mūsu draudzei, gan visai Dundagā.

gai un tās apkārtnē.

Šogad, kā tas Liliju svētkos parasti notiek, baznīcas dārzā bija pulcējušies dundadznieki. Mācītājs Mārcis Zeiferts noturēja īsu svētbriķi, dziedāja draudzes koris. Bet abpus celiņam, kas ved apkārt baznīcai, māla krūkās savus krāšņos ziedus izslējušas, smaržoja lilijas — baltas un krēmīgas, gaiši zaļģanas un spilgti dzeltenas, persiku krāsā un rozā, oranžas un tumši sarkanas, ar punktiņiem un bez, ar atšķirīgām ziedlapiņām un zvanu formām... Visdažādākās, bet visas — ļoti skaistas. Pēc svinīgā ievada svētku apmeklētāji tika aicināti apskatīt cēlos ziedus. Cilvēki plūda

Kristīnes Ozoliņas foto

kā straume apkārt dievnamam.

Savus lolojumus izstādei bija uzticējuši Latvijas Nacionālā botāniskā dārza darbinieki Salaspilī, kā arī liliju asociācijas “*Lilium Balticum*” biedri: Guntis Grants, Dāvids Herbergs, Lilija Kajone, Ingrida Mūrniece, Vija Ramniece un Ivars Zilgalvis. Liels paldies viņiem par iespēju skatīt tādu skaistumu vienkopus un pašiem iegādāties izvēlēto liliju sīpolus!

Šogad atšķirībā no citiem Liliju svētkiem izstādē piedalīties tika aicināti arī paši mājiņieki ar savām izaudzētajām lilijām. Pateicamies par atsaucību dundadzniecēm Dzidrai

Bogdanovičai, Veltai Celai, Mirdzai Undavai, Baibai Verginai un Elmai Zadiņai!

Tā kā šovasar darbdienās (izņemot pirmdienu) un sestdienās no plkst.12.00 līdz 16.00 baznīca ir atvērta apmeklētājiem, tad arī liliju izstāde bija apskatāma gandrīz nedēļu, tiesa, ne vairs dārzā, bet pašā dievnāmā.

Liliju svētki vienmēr notiek svētdienās, un tajos būtiska nozīme ir

dievkalpojumam. Protams, to apmeklēt vai neapmeklēt ir katra paša ziņā. Taču šajos dievkalpojumos ir vairāk cilvēku nekā citās svētdienās.

Liliju svētki pie mums ir kļuvuši ne tikai par draudzes, bet gan par lielās Dundagas sabiedrības daļas svētkiem. Tie ir kā tilts starp baznīcu un pārējo sabiedrību. Un Dievs vien zina ceļu, kā ikvienu cilvēku uzrunāt un aicināt pie Sevis — vai caur ciešanām, vai kādu neparastu pārdzīvojumu, vai tādiem skaistiem ziediem kā lilijas.

Diāna Siliņa

Draudžu svētkos

Svētdien, 24. augustā, gada svētkus svinēja Dundagas baptisti, draudzes dienu — luterāņi.

Baptistus apraudzāja Āgenskalna draudze. Ikvienā Latvijas vietā ievēribas cienīgs notikums ir garīdznieka Edgara Maža apciemojums. Baptisti ir krietni dziedātāji, un arī šoreiz dziesmas pieskandināja mājīgo dievnamu. Vairāk nekā trīsdesmit āgenskalniešu koristu iepriecināja draudzes locekļus un ciemiņus. Atkalredzēšanās prieku dundadzniekiem sagādāja tikšanās ar bijušo mācītāju, tagad aizputnieku Jāni Balodi.

Otro gadu pēc kārtas svētki luterāņu draudzē. Šoreiz dažādu iemeslu dēļ svētki bija uz pusi īsāki un tā arī saucās — “Viena diena Dundagas draudzē”. Ieskaņā — draudzes jauniešu ludziņa par pazudušā dēla tēmu. Pēc tam klātesošos uzrunāja Kuldīgas dzejniece Ludmila Japeniņa. Japeniņas dzejas savdabība atklājas ne atskaņās un stingros ritmos, bet aforistiskās rindās. Jēdzieniska pārdomu dzeja mūsdienu poēzijas pasaulē ir samērā reta viešņa, laba kristīgā dzejā — vēl mazāk sastopama.

Maz pamazām baznīcā pulcējās interesenti. Pēc Mārča Zeiferta vadītā dievkalpojuma uz ķīmijas profesora akadēmiķa Ivara Kalviņa lekciju “Radīšana turpinās mūsdienās” jau bija ieradušies ap 70 klausītāju, pa lielai daļai gan ciemiņi no dažādām Latvijas vietām.

Profesors saistoši no dabaszinātnieka viedokļa dalījās savā kristietības redzējumā. Šādas uzstāšanās Dundagā ir liels retums. No Ādama ribas līdz elektronu dabi, no negodīgu cilvēku hipnozes līdz ķermeņa dematerializācijai — tāds tēmu spektrs. Profesors arī ļoti precīzi, saucot lietas īstajos vārdos, skaidroja AIDS būtību un izplatību, norādot gala secinājumā, ka ar atgriezeniskās saites starpniecību Dievs norāda uz cilvēka grēkošanu.

Pēc profesora uzstāšanās aizsākās jautājumi un pat domu apmaiņa. Kā atzina bijušais fizikas skolotājs Gunārs Laicāns, pēc lekcijas kļuvis vieglāk, daudzās lietas — skaidrākas. Žēl tikai, ka telpā nemanīja ķīmijas skolo-

tāju vai kādu citu pedagogu. Te nu bija iespēja godīgi un atklāti likt uzskatu pret uzskatu, domu pret domu, pieredzi pret pieredzi, cienot sevi un sarunu partneri.

Droši vien par daudz gribēts. Profesors neliekuļoti vairākkārt uzsvēra, ka pauzē tikai savas domas. Kāds jau noteikti klusībā nepiekrīta, bet, spriežot pēc aplausiem, lielākā daļa palika garīgi apmierināti un pat sajūsmināti. Nav jau visam jāpiekrīt, nav arī jāmulst par to, ka paša viedoklis atšķiras. Bet Ivara Kalviņa sacītais vedināja tālāk domāt katram savu domu, varbūt palūkojoties no neierasta redzes viedokļa, un viena no lektora galvenajām tēzēm — ikvienu lietu mēs katrs atspoguļojam kaut nedaudz citādi. Arī mūsu priekšstats par Dievu nebūt nav pilnīgi vienāds.

Draudzes mācītāja aicināts, profesors dalījās atziņās par iespējamo celulozes kombināta celtniecību Latvijā. Zinātnieka stingri pamatotais “nē” Latviju postošai iecerei pat dažam labam it kā *zaļi* domājošam likās pārspīlēts. Sak, vai nu tik traki būs... Cits atkal nesaprata, kāpēc par to jārunā šādā reizē... Man šīs sakarības likās vienkāršas: profesors ir ekspertu grupā, lielā projekta būt vai nebūt pašlaik ir svarīgi visai valstij, un lielākā kļūda kādai kristiešu draudzei būtu uzskatīt, ka tai gar laicīgo dzīvi nav nekādas daļas.

Mūziķa Ingus Feldmaņa slimības dēļ dienas noslēgumā koncertēja Talsu luterāņu draudzes jaunieši. Vispirms uzstājās puīšu kvartets, pēc tam — četras jaunietes. Meiteņu patiesums aizkustināja publiku, kas vairākkārt aplaudējot lūdza dziesmas atkārtot. Tāpat pēc klausītāju pieprasījuma koncerta izskaņā puīši un meitenes vienojās kopīgā dziesmā.

Prieks, ka nedaudz no Dundagas garīgās dzīves, arī mūsu apkārtnes un kultūras mantojuma guva mūsu ciemiņi no Kuldīgas un Aizputes, arī nējaušā ceļotāju grupa no Ogres. Daudzi par mazu atmiņu no Dundagas paņēma līdzī nupat nodrukāto bukletu par Dundagas luterāņu baznīcu un draudzi.

Paldies visiem dalībniekiem, visiem, kas domās un darbos līdzēja priekšdarbos!

Alnis Auziņš

Rīga dimd

Dziesmu svētku atskaņas

Pārdomājot Vispārējos latviešu dziesmu un deju svētkus, gribas atcerēties labāko, jaukāko un skanīgāko.

Vēlos pateikties savam kolektīvam par izturību mēģinājumos Lielajā estrādē karstajā saules svelmē, par to, ka esam vienoti. Prom no mājām, neierastos apstākļos to jūt vislabāk.

Lai cik grūta repertuāra dēļ bija aiz-

vadītā sezona, kā arī mēģinājumi pašu svētku laikā, tomēr noslēguma koncerts izskanēja pārliecinoši un pacilāti. Tā bija patīkama virsotne, kas deva gandarījumu visam kopkorim. Daļēji var piekrist skatītāju atsauksmēm, ka repertuārs sarežģītības dēļ atstāja smagnēju iespaidu. Bet, kad pēc obligātā repertuāra kopkoris bez spriedzes, ar aizrautību sāka dziedāt labi

zināmās un iemīļotās tautasdziesmas, kā “Rīgas torņa gala zīle”, “Rīga dimd”, visus — gan dziedātājus, gan klausītājus — pārņēma īstā svētku izjūta. Daudzi atminas Dziesmu svētkus *Rīgai 800*. Tas bija šovs, sarežģītās dziesmas mijās ar vienkāršāk padziedamām dziesmām ar instrumentālo pavadījumu. Laba tiesa skatītāju gaidīja *Rīgai 800* līdzīgu koncertu un nesagaidīja. Bet Dziesmu svētku uzdevums ir cits — saglabāt un godā celt kultūras mantojuma vērtības, šo svētku pamatu pamatu — *a capella* dziedāšanu.

Svētku laikā Māris Sirmāis, Talsu

rajona koru virsdiriģents un Latvijas labākā kora diriģents, pie sevis mājās aicināja rajona koru diriģentus. Runājām par svētku būtību, koru kariem un turpmākajām iecerēm.

Sajūsmināja gājiens un milzīgais apsveikums — uzsaukums — skaits gan Dundagai, gan Laicāna kungam, kas soļoja kopā ar pagasta kolektīviem. Dziedātājiem bija dūšīgi jādzied, jo pūtēju orķestra tuvumā nebija. Mūsu koristes pagasta sarūpētajos brunčos un dziedātāju pašdarinātajās blūzēs izskatījās koši. Ar lepmumu nesām Dundagas vārdu. Kā tas vienmēr bijis, iepriecināja Talsu rajona

organizētība sadzīvīskajā ziņā. Ēdināja mūs ļoti labi, līdz Lielajai estrādei ceļojām ar vilcienu un ar kājām.

Tagad esam atpakaļ ikdienā. Mazliet jau draud gados jaunāko dziedātāju atplūdi. Bet man ir padomā tāds repertuārs, lai dziedātu ar prieku. 1998. gadā, kad sāku strādāt ar kori, koncertā Rojā uzstājamies 14, tagad mums nomainīgu dziedātāju pulks pārsniedz divdesmit. Kopumā Dziesmu svētkos bijām 35. Pavisam nemanāmi mūsu rindas aug.

Gaidām nākamās dziedāt gribētājus!

Sandra Lielanše

Dun-dang Dziesmu un deju svētkos

1. jūlijs. Pulksten 9.30 deju kolektīvs “Dun-Dang” sāka pulcēties pie veikala “Kantes”, lai labā noskaņojumā dotos uz svētkiem.

Pēc lielajām deju svētkiem skatēm Dziesmu un deju svētki bija lielākā dāvana visiem kolektīva dalībniekiem. Jau dažas dienas iepriekš saņēmām sarakstu ar līdzī nēmamām mantām. To tiešām bija daudz! Visu sakravājam un devāmies ceļā.

Talsu rajona kolektīvi atradās vis-

tālāk no galvaspilsētas centra un Daugavas stadiona, kur notika mēģinājumi un koncerti, — dzīvojam Rīnūžu vidusskolā Vecmīlgrāvī. Jau pirmajā dienā notika mēģinājums. Tā kā “Dun-Dang” kolektīvs bija viens no 10 labākajiem kolektīviem Latvijā, tad izpelnījāmies godu dejojot uz skrejceļa pašā stadiona priekšā. Tādēļ arī mēģinājumi bija viegli, jo lielākoties sēdējām malā. Laiks bija karsts un sutīgs, un mazajos stadionos, ku-

ros notika mēģinājumi, ik pa brītiņam bija grūti elpot. Par dzeramo ūdeni nebija jāraizējas, tas bija pietiekamā daudzumā. Ātrās palīdzības mašīnas arī nebija reta parādība. Uz nedēļas beigām paši dalībnieki sāka cits ar citu mazliet ecēties, jo tomēr izpauzās lielais nogurums un spriedze. Bija arī negulētas nakts un mazliet izklaides.

Tad pienāca diena, kad padarītais darbs bija jārāda citiem. Pirmajā koncertā visi bijām mazliet uztraukušies, jo gribējās, lai viss sanāktu pareizi un precīzi, kā mēģinājumos. Ar katru

nākamo koncertu uztraukums mazinājās un sniegums uzlabojās. Ja jūs zinātu, kādas lieliskas sajūtas ir dejojot uz skatuves 30 tūkstošu skatītāju priekšā!

Pirms pēdējā koncerta kolektīva vadītāja Dace Treinovska sasauca kolektīvu kopā un ar asarām acīs pateica labus vārdus par līdzdalību Dziesmu svētkos. Dažos teikumos Dace ietvēra tik daudz, ka aizkustināja pat zēnus. Pēdējo svētku koncertu dalībnieki gaidīja visvairāk, jo to filmēja televīzija, tāpēc visi centās vēl vairāk. Var būt, ka mamma redz

televīzora ekrānā! Pēc koncerta katrs dalībnieks zvanīja vecākiem un prasīja, vai ir redzējuši dejojām.

Pienāca pēdējā diena. 10.00 no rīta jau bija jābūt Viesturdārzā, lai varētu sākties lielais Dziesmu svētku koncerts. Tas bija grūts, jo iepriekšējā dienā noslēgumu koncerts beidzās 1.00 naktī, un no rīta vēl nāca miegs. Gājienā rādījām visu, ko pēdējā dienā varējām. Tā ar sāpošām kājām un lielu nogurumu devāmies mājās, lai pēc vairākiem gadiem atkal dotos uz Dziesmu un deju svētkiem.

Ieva Ezeriņa

Raibs kā dzeņa vēders

“Neizlasot grāmatu, paliksi zaudētājos”

Maija avīzē jau rakstījām, ka pagasta bibliotēkas veiksmīgi iesaistījās Kultūrkapitāla fonda finansētās un Latvijas Nacionālās bibliotēkas izstrādātās un Kultūras ministrijas īstenotās mērķprogrammas “Lasīšanas veicināšana un bibliotēku pakalpojumu bērniem attīstīšana” pirmajā posmā “Bērnu žūrija”. Tās svarīgākie mērķi ir veicināt bērnu lasīt-prieku, iesaistīt vecākus, skolotājus, bibliotekārus un pašvaldības vadību, nodrošināt bērnus ar jaunāko literatūru.

Virsrakstā liktie vārdi pieder Martai Zumbergai. Vai šis, “Bērnu žūrijas” grāmatu anketā ierakstītais teikums, nav labu labā reklāma kon-

krētai grāmatai? Tieši to arī dara lasošie bērni projektā — mācās vērtēt un ieteikt, reklamēt grāmatas.

Dundagas pagasta bibliotēkā jūlijā

vēlmi darboties “Bērnu žūrijā” bija izteikuši jau 48 bērni, bet Kaļķu bibliotēkā — 13. Lauku bērniem nebūt nav viegli savienot grāmatu lasīšanu ar mājas darbiem, kaut vai ogu lasīšanu. Re, kā! Viņiem sanāk divas lasīšanas.

Bet jokus pie malas! Ielūkojoties aizpildītajās anketās, varam secināt, kas jauniekiem lasītājiem grāmatās patīk un liek izvēlēties tieši šo grāmatu. Vislabprātāk bērni izvēlas aizraujošas un notikumiem bagātas grāmatas, un anketās šī sadaļa pašlaik pārlicenoši ieņem pirmo vietu. Otrajā vietā ierindojas atzīmes pie sadaļas “tai ir skaistas ilustrācijas” un “tā ir jauka, mīļa”. Varam secināt, ka arī grāmatās bērni meklē un atrod labes-

tību, mīlumu, ka viņiem tas ir ļoti nepieciešams. Trešajā vietā ir atzīmes pie anketu sadaļas “tā lika man daudz domāt”. Tas priecē mūs, pieaugušos, jo bērni nelasa tikai lasīšanas pēc, bet katru grāmatu vērtē, pārdomā skartās tēmas, problēmas. Nenoliedzami, lai bērnu noturētu pie grāmatas, ir jābūt labam, raitam, nesamākslotam tekstam. Anketās sadaļa “tai (grāmatai) ir neparasta, skanīga valoda” pašreiz ieņem ceturto pozīciju. Un, protams, kuram bērnam gan nepatīk joki! Šo apsvērumu viņi ierindojuši kā piekto.

Apsveicam pirmos “Bērnu žūrijas” ekspertus! Kitija Gološinska visas 7 grāmatas (1. — 2. klašu grupā) izlasīja 16 dienās, Marta Zumberga (8. — 9. kl.) un Linda Pirvite (5. —

7. kl.) — 22 dienās. Meitenes ir izveidojušas arī savu grāmatu *TOP-3*, t. i., trīs mīļāko grāmatu sarakstu, bet to paturēsim mazā noslēpumā, lai neietekmētu citu izvēli.

Atgādināsim, ka “Bērnu žūrijas” grāmatas varējām iegādāties par Kultūrkapitāla fonda līdzekļiem, mūsu bibliotēkām veiksmīgi piedaloties izsludinātajā konkursā.

Interesenti informāciju var saņemt Dundagas pagasta un Kaļķu ciema bibliotēkā. Lai mums visiem patīkami brīži pie labas grāmatas!

**Ruta Emerberga un
Velga Rozenberga,
pagasta “Bērnu žūrijas”
darba koordinatores**

Konkurss “Pazīsti savu dzimto zemi!”

Sākam turpinājumos publicēt kāda godājama dundadznieka sarūpētu konkursu. Tas prasīs gan dzimtās zemes — Dundagas un visas Latvijas — vēstures un dabas zināšanas, gan arī atjautību.

Atbildes ar norādi “Dundadznieka” konkursam gaidīsim līdz katra mēneša 20. datumam, tātad uz pirmās kārtas jautājumiem — līdz 20. septembrim. Var sūtīt pa pastu vai ienest pagastmājas sekretārei.

Pareizo un samērā pareizo atbilžu autorus minēsim, **pirmais pilnīgi pareizo atbilžu autors** saņems balvu nākamo “Dundadznieku”.

I kārtā

1. Kur mūsu senči ņēma karoti?

2. Rīgas pūra tilpums litros.

3. Kad nodega Dundagas pils ar baznīcu?

4. Kas ir šo rindu autors?

*Ja tu satiec kādu kungu,
Sīt to tūdaļ nost ar rungu
Vai ar kādu mietas koku!*

5. Cik hercogs Jēkabs uzbūvēja kara un cik — tirdzniecības kuģu?

6. Kāda daļa pasaules melno stārķu ligzdo Latvijā (apmēram cik pāru)?

7. Kad notika lībiešu nemieri Dundagā nomas paaugstināšanas dēļ?

8. Cik garš un augsts bija mazbānīša tilts pāri Šlīteres gravai?

9. Kad pirmais tvaikonis ienāca Daugavā, kā to sauca?

10. Kad apstiprināts Dundagas ģerbonis?

Nāk rudens izgreznot Latvijas izcirtumus...

Mežu īpašnieki, klāt ir rudens — laiks, kad mežsargs ies uz tavu izcirtumu un to novērtēs. Tādēļ, ja vēlies, lai platību atzīst par mežaudzi, prasi padomu vietējā mežniecībā vai savam mežsargam. Ja izcirtums pavasarī apstādīts vai arī atjaunojies dabiski, tas jāizkopj, pretējā gadījumā to neatzīs par mežu. Par atjaunotu platību nav jāmaksā nekustamā īpašuma nodoklis. Ja izcirtumā nav stādīts un tajā nekas neaug vai arī kociņu skaits ir par mazu, būs jāgaida nākamais pavasaris. Tie īpašnieki, kuri par izcirstām platībām neliksies ne zinīs, būs spiesti

maksāt administratīvo sodu no Ls 50 līdz 500.

Īpašniekiem, kuri būs kopuši izcirtumus vai jaunaudzes, šogad būs iespēja piedalīties loterijā “Apmežo izcirtumu un izkop jaunaudzi”, kur varēs laimēt krūmgriezi, mačetes un citas balvas. Pieteikties loterijai un iepazīties ar nolikumu var mežniecībā līdz 15. novembrim. Nepalaid garām šo iespēju!

**Dzintars Ozols,
Priedaines mežniecības mežzinis**

Skolēni pēta vidi

Arī vasarā Dundagas vidusskolas audzēkņi turpina mācīties un cenšas uzzināt kaut ko jaunu. **No pirmā līdz piektajam augustam astoņi skolēni skolotājas Sarmītes Dinsbergas vadībā devās *GLOBE* mācību ekspedīcijā.**

Starptautiskajā vides pētniecības programmā kopš 1998. gada ir iesaistījušās trīs Latvijas skolas: Dundagas vidusskola, Limbažu vidusskola un Talsu ģimnāzija. (Sk. arī 8 (10) numuru) Šogad pievienojās jaunieši no Rūjienas un Andreja Upīša Skrīveru vidusskolas.

Apmeklējām Latvijas Vides aģentūras laboratoriju, kur uzzinājām mūsu valsts ūdenstilpju stāvokli. Kaņiera un Engures ezerā veicām ūdens pētījumus, apskatījām Ķemeru nacionālo parku, apmeklējām Stendes meteoroloģisko staciju, kur mums laipni izrādīja jauno aparatūru, kas darbojas patstāvīgi ar nelielu cilvēku atbalstu. Pēc stacijas apskates ar me-

■ Ūdens pētījumi Kaņiera ezerā

Autoru foto

teorologa atbalstu veicām mākoņu vērojumus, noteicām gaisa mitrumu un vēja virzienu. Bijām Slīteres nacionālajā parkā, kur Jānis Jansons mums stāstīja par dabisko mežu. Aizbraucām arī uz Ventspili, kur

veicām ūdens pētījumus ostā, un tālāk devāmies uz Jūrkalni, kur pavadījām jauku atvadu vakaru ar sēdēšanu pie ugunsкура un pārsteiguma balvu meklēšanu.

Linda Juškova, Baiba Zakare

Videi draudzīgi ikdienā

Par vienu no galvenajiem vides stāvokļa pasliktināšanās cēloņiem pasaulē atzīts pārmērīgs resursu patēriņš. Patērējam un vides stāvokli ietekmējam visi. Ko darīt? Mēs nevaram atrisināt pasaules lielās problēmas, bet varam ietekmēt to resursu daudzumu, ko ikviens izmantojam. Lielākā daļa cilvēku grib dzīvot videi draudzīgi, diemžēl ne katrs zina, kā to darīt, un daudzi uzskata, ka viņiem nav domubiedru.

Ar Latvijas Vides aizsardzības fonda, Nīderlandes Karalistes Ārlietu ministrijas *MATRA* programmas un Reģionālā vides centra Centrālajai un Austrumeiropai pārstāvniecības Lat-

vijā atbalstu 21. un 22. jūlijā piedalījies Ekokomandas vadītāju mācību seminārā. Darbs komandā ļauj gūt atbalstu un pārliecību, ka tas, ko tu dari, ir nozīmīgs arī citiem. Grupā iedvesmo labvēlīgs paraugs, kā iespējams risināt problēmas. Šāds darbs noskaņo rīcībai, nevis pārdomām par darāmo.

Skolēnus, kas vēlas apgūt praktiskas iemaņas videi draudzīgā dzīvē (piemēram, atkritumu saimniecība, energotaupīšana), aicinām iesaistīties ekokomandas darbā!

Lienīte Iesalniece

Cirks nāk un aiziet tālumā...

Svētdiena, 10. augusts. Tīrgus laukumā viss tukšs un kluss.

Pirmdiena. Tīrgus laukumā uzradušās dažādas automašīnas, vagoniņi. Liela rošība. Kaut kur starp vagoniem pavīd pa raibam sunim. Attapīgākie jau saprot, ka ieradies ilgi gaidītais ceļojais cirks “Allē”. Jau no paša rīta apkārt laukumam apkārt staigā bērni, nepacietīgi gaidīdami vakaru, kad būs lielais notikums. Tādai mazai vietai kā Dundaga tas ir kaut kas!

Vakarā cirka teltī (kas izskatījās gluži kā filmās) pulcējās lērums ļaužu — mazi mazītiņi bērniņi, pusaudži, mammas un tēti, sirmgalvj. Interesanti bija visiem, jo tur varēja gan smieties par

klaunu jokainajām izdarībām, gan brīnīties par iluzionistu viltībām, gan jūsmot par žonglieru roku veiklību, gan priecāties par dzīvniekiem. Vispirms par suņiem — lielajiem vācu dogiem. Tad varēja vērot zosu skrējieni pa arēnu un to, kā tās slidinās lejā pa slidkalniņiem. Vakara “nagla”, protams, bija lāči. Smuki, lieli, brūni lāči, kas dejoja, spēlēja bumbu, leca ar lecamauklu. Kā jau īstā cirkā, neizpalika arī karuseļi, cukurvate, krāsainas un spožas mantiņas, baloni un loterija. Bija viss!!!

Otrdiena. Tīrgus laukumā viss tukšs un kluss (atkal).

Una Upīte

13. IX plkst. 14.00 Tautas namā
Dzejas dienu pasākums
Māra Seržanta
dzejas grāmatas atvēršanas svētki

**9. septembrī Dundagas pili
Deju kolektīva “Dun – dang”
pirmā tikšanās
jaunajā sezonā**

16.00 modernās dejas (līdz 7.klsei)
16.30 modernās dejas
(no 7.klases)
18.00 pirmsskolas vecuma bērni
18.30 jauniešu deju kolektīvs

Aicinām jaunus dalībniekus!

Dundagas Mākslas un mūzikas skola, atsākot darbu, ielūdz visus audzēkņus un vecākus uz pasākumu pils Lielajā zālē 1. septembrī pulksten 13.00.

Aicinām pieteikties mācīties gribētājus mūzikas un mākslas nodaļās: vizuāli plastiskā māksla, klavierspēle, vijolspēle, akordeona, ģitāras, trompetes, saksafona, mežraga un flautas spēle.

Mazajā skolā no pulksten 10:00 līdz 11.30 varēs tīkties ar pedagogiem, kas informēs par iespējām mācīties Mākslas un mūzikas skolā.

Tualete būs!

Par sabiedriskās tualetes celtniecību ziņo izpilddirektors **Andris Kojro**:

— Līdzko būs gatavs tehniskais projekts, veiksīm cenu aptauju, ievērojot celtniecībai paredzēto summu. Tad sāksies celtniecība. Šajā gadā ēkai vajadzētu būt gatavai. Tā atradīsies apmēram turpat, kur vecā tualete.

Deputāti ir lēmuši par sadarbību ar vietējo uzņēmēju Māri Kaķi. Protams, nebūtu slikti, ja blakus slietos, piemēram, puķu kiosks un būvētājs uzņemtos apsaimniekot arī tualeti. Bet pašlaik **nevaru solīt**, ka tā tas tiešām būs, pirms nav izdarīti topogrāfiskie uzņēmējumi, pirms arhitekts nav devis atzinumu. Šajā vietā ir ļoti sarežģīta komunikāciju sistēma.

Ar labierīcībām nopelnīt nevar, tās prasa tikai izdevumus. Tāpēc jaunā tualete būs par maksu.

A.A.

SIA “LATAKS”, mežistrādes uzņēmums ar 8 gadu pieredzi

PĒRK

**mežus īpašumā,
cirsmas izstrādei**
(lapkokus, skujkokus).

Palīdz nokārtot dokumentus.
Samaksa pie notāra.
Nodrošinām jūs ar transportu.

Zvanīt jebkurā laikā,
tālr. **6350254, 3469131**.

**Melita Beigate (1931)
Imants Bergmanis (1952)
Elza Nicecka (1945)
Zenta Derkevica (1921)
Elvīra Lejasmeiere (1911)
Emīlija Vegmane (1916)
Ints Leitendorfs (1963)**

«Dundadznieks» Nr. 7 (20)
2003. gada augusts.

Dundagas pagasta padomes izdevums, iznāk reizi mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696

Redakcijas adrese: Pils iela *Likā muiža*, Dundaga, LV 3270.

Redkolēģija: Gunta Abaja, Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 1-3232252, epasts: alnis@dundaga.lv), Uldis Katlavs, Sandra Dadze, Anda Felša, Gunārs Laicāns, Aivars Miška, Alanda Pūliņa, Rita Zemtiņa.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos snieguši amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervējamais. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznieku».

Iespiešis Talsu tipogrāfijā.

Mietiens: 600 eks.

Internetā: www.dundaga.lv/avize